

PORGAZEEN

EDITORIAL

Léto je tady. A musím se přiznat, že pár chvil volna (vlastně celé dva měsíce) se mi letos opravdu hodí. Po třech měsících ve Francii jsem rád, že o prázdninách už nemusím nikam do ciziny a že tyhle prázdniny, kdy mimo jiné oslavím své osmnáctiny, si užiji tady. Letos se toho nestalo málo, kromě již zmíněného pobytu v cizině jsem se také stal šéfredaktorem Porgazeenu. Netušil jsem, jaká je to neskutečná hora práce, a tak znovu děkuji všem, kteří se na časopisu podíleli (a také vám, kteří ho čtete).

V ruce držíte výroční sedmdesáté číslo Porgazeenu. Jsem asi v trochu sentimentálním rozpoložení, takže to sem musím napsat, i kdyby se vám to zdálo jako přehnané: Porgazeen je malou součástíkou, která spolu s ostatními věcmi tvoří naši školu takovou, jakou ji máme (většinou) rádi. V tomto čísle najdete spoustu věcí. Mimo jiné se nám po krátké přestávce vrátil horoskop a jazyková stránka. Najdete zde také okénka, recenze, sportovní rubriku, stolní hru, články, reportáže, malý zpěvníček...

A ať už jedete na túru do hor, letadlem k moři, autem na chatu, nebo prostě zůstáváte doma, užijte si svých pár chvil s Porgazeenem.

Otto Antonín Goldflam,
šéfredaktor

OBSAH

STALO SE.....	2
FOTBALISTA.....	4
SEPTIMÁNŠTÍ LINGVISTI.....	6
HUDBIČKA.....	8
KLAUZURY.....	11
PRAŽSKÁ KAVÁRNA.....	14
KANCELÁŘ KAMIONŮ.....	17
LIMERIKY.....	18
OKTAVÁNSKÉ ROZLOUČENÍ.....	20
KAFÍČKO.....	21
MY, DĚTI HRAVÉ.....	21
HOROSKOP.....	24
PERLY.....	26

STALO SE

* Odzvonilo už i Čtyřlístku Taybackovi. * Pan školník se ve škole ani neohřál a už je zase na odchodu. * Kvarta zdevastována malými maturitami. * Kvintány zase trápí MM z latiny. * Septima se neumí chovat. Prej. Tak děkujem. * Porgánské kulturní akce se rozrostly o šramly po třídních schůzkách a prezentace malých maturit. * Star Wars v tercii * Sekunda a tercie ujíždí na Sarahah a Tellonym. * Chutný střet zájmů A. F. * Nové kapely na libeňské hudební scéně * D. Ch. na cestě do Říma * Stěhování sexty do přízemí. O přední řadu se vede velký boj. * N. K. zdrcená z „odchodu“ F. B. * Běstvína ≠ Varvažov * A. J. dala kopačky Š. L. * P. K., M. F. a jejich cvrlikání na chodbě * M. J. se pořád snaží o A. P. * E. D. ? F. A. * S. S. ? D. K. * M. M. K. ? L. K. * Společně trávené přestávky terciány a sekundánkami * A. T. + A. H. * M. H. + A. L. * N. D. + P. V. * N. T. + T. Č. * D. H.² * K. K. + J. Ch. * T. F. + F. Ch. * K. Š. + D. Z. * E. H. a externí chlapec, druhá E. H. a kavárník, J. Š. a Hanička * A. M. + V. Š. * E. V. + M. B. * K. V. + O. A. G. * Na něj mají však zálsuk i mladší studentky. * J. Ž. + O. P. * E. H. + M. L. H. * A. B. + J. C. * E. V. + Š. Š. už povýšili, dokonce byli na Run in Colors. * F. T. + její septimán * P. N. + M. V. * V. Š. + A. S. * A. Z. + J. Š. (s prohozenýma háčkama už to prej neplatí). * J. Š. nás opustil, slaví. * A. T. a B. H. ? * M. Š. nahání R. L. * D. B. pyromanem, viz třídník * L. H. uhání D. K. A kdo ne, dámy? * Ž. S. se zatím marně snaží o M. J. * Kvinta. Klauzury. Sorry. *

V červnu je již tradičně koncentrace sportovních událostí suverénně nejvyšší. A i když se mezi akce posledního školního měsíce letos nebude počítat Porgiáda, ta proběhla v březnu (více o ní v Porgazeenu 69), je seznam vcelku dlouhý.

Porgánský fotbalový tým CA Vocasuna má za sebou většinu sezóny. Drží se ve středu tabulky. Na postup to sice není, rozhodně ale dokáže hrát pohledný fotbal a trápit i zkušenější týmy. A tolika fanoušky na zápasech se může chlubit málokterý tým (díky!). Když už jsme u čtení do kulatého nesmyslu, tradiční PORG TV Cup se bude konat i letos. Fotbalově siné ročníky 2017 a 2018 už mají odmaturováno, a tak se o titul nejlepší třídy poperou nejspíše kvintáni (2021) a sextáni (2020). V předkole si zkušenější sekundáni poradili s primány a odbydou si tak svoji premiéru na renomovaném turnaji. Nabitý konec školního roku pak vyvrcholí hned následující den, mezitřídní zápasy v běhu, softbalu, přetahování a volejbale se již tradičně odehrají na známém stadionu Ácéčko a prý má být vyprodáno. Tak snad nám letos bude přát počasí.

A na co se těšit v příštím školním roce? Hned v říjnu by měl vypuknout další turnaj stolního tenisu. Slavná LPGA bude obohacena o nové primány, kteří se určitě s chutí pustí do soubojů se staršími spolužáky. Úplnou novinkou pak bude Ojedinělá liga akčního fotbalu, která prověří všechny hráče stolní verze nejrozšířenějšího sportu na světě. OLAF bude turnajem dvojic a na historicky první klání se můžete těšit již v říjnu. Tak na viděnou v září, sledujte fotbalové MS, sportujte a zdravému pohybu zdar!

Jonáš Stoilov, sexta

FRANK VIEHWEG: SOLANGE MAN SINGT

Písňe ostravského barda Jaromíra Nohavici již překročily hranice naší republiky a zahraničními nadšenci byly přeloženy do polštiny, angličtiny, italštiny, španělštiny, maďarštiny, esperanta a také do němčiny. A právě německý písničkář Frank Viehweg vydal v roce 2013 CD Solange man singt - Lieder nach Jaromír Nohavica. Milým překvapením je především to, že němčina, ač mnohdy vnímána jako velmi tvrdý jazyk, perfektně sedí nejen k písňím temným (Plebs-Blues, Das Morden ist vorbei, Erhängt!), ale i k těm zasněným (Alter Mann, Leicht verschrammt, Ans andere Ufer) či milostným (Dein Kleid, Komm und tanz, Amerika). Viehweg se statečně vypořádal i s jistou „upovídáností“ německého jazyka a zůstal věrný významům či poselstvím originálních skladeb. Textově jednodušší písňe jako Dein Kleid či Alter Mann jsou vcelku srozumitelné i průměrným němčinářům a k porozumění těm zbylým poslouží německá verze Nohavicových stránek, kde se veškeré německé překlady nacházejí. Solange man singt je albem, jež si užijí nejen Jarkovi skalní fanoušci, ale i ti, kteří s jeho dílem nemají žádné zkušenosti a chtějí se prostě jen na chvíli zastavit u dvaceti nádherných textů podpořených kytarou a příjemným hlasem Franka Viehwega.

Vojtěch Voska, kvinta

VŠECHNY BÁJEČNÉ VĚCI

Příchod léta znamená pro divadlo jediné – konec sezóny. Proto je trochu nesmyslné dávat vám tipy na divadelní představení teď, na konci června, ale vaše bystré hlavičky si to jistě zapamatují, na podzim si vzpomenou a vydají se vesele do H2O. Sklepní prostory divadla H2O, kde působí studentský soubor OLDstars, jsou jistě mnohým z vás známé. Začátkem jara zde mělo premiéru monodrama Všechny báječné věci s Danielem Krejčíkem v hlavní a jediné roli. Krejčík na rozdíl od mnoha jiných OLDstars herců není nezkušeným nováčkem na divadelních prknech, ale naopak už spíše ostříleným veteránem zvyklým na světla reflektorů. A na jeho výkonu je to vidět. V osmdesátiminutovém představení bez problémů pohlcuje pozornost všech přítomných a s lehkostí vyvolává emoce radosti i zármutku. Příběh chlapce, jehož matka se kvůli bipolární poruše několikrát pokusí spáchat sebevraždu a on se rozhodne jí začít psát seznam báječných věcí, pro které stojí za to žít, je přesně tak silný, jak by divák očekával. Ale už trochu překvapivě dokáže vyvolat nejen spoustu smutku, ale i smíchu. Takže pro večer s alternativním divadlem se vydejte na Žižkov, vaše sedadlo v chladivém minisklepě na vás už čeká.

Františka Tranová, oktáva

„Tak jsem zjistil, že doted' jsme vůbec neměli ponětí, co děláme,“ prohlásil Jára po dopsání scénáře k našemu poslednímu filmu Fotbalista 3 – Zrádce, který se měl drasticky odlišovat od všeho, co jsme dosud vytvořili.

Než jsme si začali říkat Genesis Group, natáčeli jsme krátké vtipné skeče. I s příchodem prvních dvou Fotbalistů byla naše tvorba spíše něco pro zasmání než vážné filmy. Ale se zakončením této trilogie jsme měli velké plány – natočit něco, co v divákovi zanechá hlubší otisk než jen úsměv na tváři.

Nikdy jsme nic takového nedělali a bylo na Járovi, který psal scénář, aby během probdělých nocí studoval taje scénografie, dialogů a vypravěčství. O tom, že cosi takového existuje, jsme sice měli tušení, ale nikdy jsme to nepotřebovali příliš zkoumat. Za náš předchozí úspěch jsme vděčili něčemu, co bylo během tvoření Zrádce naším prokletím, ale i požehnáním. Totiž naší schopnosti vymýšlet a dělat voloviny.

Málo situací má větší komediální potenciál než prohledávání nějakého místa. Co všechno na vás může vypadnout! Co všechno se dá nalézt, ukrást nebo rozbít! Všechny tyto nápady musíte strčit stranou, protože vaším cílem je, aby divák seděl napětím přikovaný k židli, a ne se smíchy svíjel na podlaze.

Naštěstí mají tyto myšlenky pozitivní vliv na morálku. Odvádí pozornost od nepříjemných věcí jako například, že je kyberbrutální ultrazima jako v Mrazíkově ledničce, vaše prsty se pohybují rychlostí paralyzovaného slimáka a vy v tom budete muset natáčet celý den. Že kvůli monarchiechtivým Rakušanům začnete natáčet o tři hodiny později. Nebo že kvůli režiséro-

vě angíně začnete natáčet o měsíc později.

Ale existují situace, ve kterých vám ani sebelepší smysl pro humor nepomůže. Jako když na hodině angličtiny prohlásíte: „We left a handgranade in the election room.“ (Mluvili jsme o našem plyšovém morčeti Hammondovi, který se pro změnu zase ztratil, takže pokud ho najdete, budeme rádi.) A pak do školy, ve které probíhají volby, přinesete 10 maket střelných zbraní v různém stadiu funkčnosti.

Během natáčení se totiž konaly prezidentské volby. V dobu, kdy byly připravovány, jsme vytvářeli scénu, ve které ozbrojenci naběhnou před aulu. Nebyli jsme se jisti, zdali to je úplně košer, ale pan Bočan nás ujistil, že pokud to dokončíme do oficiálního otevření volebních místností, mělo by být vše v pořádku. A opravdu. Sice si nás postarší dámy, členky volební komise, podezřívavě měřily, ale bez komentáře prošly dál.

Poté jsme zkoušeli různé kompozice scény, jeden návrh obsahoval postavu mířící puškou na vstupní dveře. V okamžiku, kdy jsme ji nacvičovali, se dveře rozevřely a v nich stáli dva policisté. Přeběhl nám mráz po zádech a rychle jsme se snažili dělat jakoby nic. Oba strážci pořádku se na nás podívali a pak prošli kolem, jen s možná trochu důraznějším „Dobry den!“, než je obvyklé. Asi je pochopitelné, proč jsme tuto verzi nakonec nepoužili.

Ted' se tomu všemu jen smějeme a myslím, že na to máme právo. Jak by ne, svůj cíl jsme splnili a DVD s našim filmem se prodalo za 22 tisíc.

Hynek Zamazal, septima

I V BRNĚ MAJÍ DIVADLO!

Máte-li cestu do Brna (a nemáte-li, vřele doporučuji!), zkuste si udělat čas i na jinou kulturu, než je orloj na náměstí Svobody. V kultovním Divadle Husa na provázku, což je něco, jako kdybyste spojili sklepni scénu Švand'áku a stísněnost Dejvického divadla, od 23. března hrají novou inscenaci **Turnový háj**. Netrvá ani hodinu a půl a stojí za to. Eva Turnová, baskytaristka, zpěvačka, spisovatelka a tak nějak celkově umělecká duše spjatá s Plastic People of the Universe několik let psala sloupky do Instinktu a pak je začala vydávat knižně (šestý díl vyšel vloni). Ted' její texty objevilo brněnské divadlo a Sabina Macháčová podle nich napsala scénář. Scéna se nemění, na jevišti se střídá jen pět herců. A přesto si diváky podmaní, pokud ne touto jednoduchostí, pak alespoň písněmi od téže autorky. A jestli vás nezajímají glosy z ženského života v undergroundu, zajděte tam na cokoli jiného. Vážně.

Tereza Fremundová

JAK JSOU NA TOM STŘEDOŠKOLÁCI S EKONOMICKOU GRAMOTNOSTÍ?

I když v posledních letech nových studentů ekonomie v České republice ubývá, stále patří mezi nejpobulárnější studijní obory na vysokých školách, ať už jde o finančníctví, ekonomickou teorii nebo byznys. Podle Česka v datech jde o druhý nejpočetnější pomaturitní program, přičemž až do roku 2014 byly ekonomické vědy a nauky dokonce na prvním místě. Mladí středoškolači očitivně k ekonomii tíhnou. O to zajímavější je, že jejich momentální znalost finanční gramotnosti a základů ekonomie je přímo tristní.

Vyplývá to z výsledků mladé středoškolské Ekonomické olympiády, kterou organizuje nezisková organizace Institut ekonomického vzdělávání (INEV). S jejím druhým ročníkem jsme se loni na podzim setkali i u nás na PORGu. Byť se jedná o pouze dva roky fungující soutěž, roste Ekonomická olympiáda šíleným tempem – prvního ročníku se zúčastnilo 4 000 studentů, toho aktuálního druhého už přes 10 000 z více než 200 středních škol z celé České republiky. Navíc školní kolo olympiády řeší vždycky celá přihlášená třída, nejenom mladí Smithové, Samuelsonové, Sedláčkové, nebo dokonce Stroukalové. (Doufám, že shoda prvního písmene těchto vlivných ekonomů je jenom náhoda, a ne nějaké prorocké znamení.) Ale zpátky k tématu – z výsledků Ekonomické olympiády tedy můžeme dostat krásný přehled o tom, jak

jsou na tom středoškolači (dobře, jak jsme na tom my, středoškolači, ještě líp, jak jste na tom VY, středoškolači, haha) a jejich základní ekonomické znalosti. No a uhodli jste to. Špatně.

Můžeme spekulovat, co z ekonomie a finančníctví považovat za TO, co by měli vědět všichni. Je pochopitelné a správné, že v aktuálním hospodářském dění si studenti vedou ještě dobře – skoro všichni znají současný kurz koruny k euru, jenom o něco málo míň dokonce i k dolaru. S odhadem velikosti vládního dluhu ČR nebo našeho HDP už je to horší, ale dobře, pokud se tomu profesně nevěnujete, asi to úplně nepotřebujete. Co je ovšem až zarážející, je středoškolská neznalost základních ekonomických principů. Třeba taková inflace – každý, opravdu každý student se s tímto slovem už určitě setkal, ale přesto pouhých 40 % z nich ví, o co se jedná. A inflace není něco, co by měli znát jenom bankéři. Těžce totiž ovlivňuje peníze každého z nás – to, že neaktivní úspory významně ztrácejí svou hodnotu nebo že tištění velkého množství peněz vede zpravidla k růstu cen, by podle mě měl vědět každý.

Jenom 28 % studentů ví, že naše měna není ničím krytá. Zkuste se teď sami zamyslet nad tím, jestli opravdu víte, jak funguje oběh peněz, odkud se berou, jaká je jejich reálná hodnota a prostě jak fungují. Aha, vidíte – asi moc netušíte, a přitom je používáte každý den a někteří z vás jsou na ně možná až moc upjatí. A mohu pokračovat dál. Jenom 18 % studentů ví, co se

započítává do tajemné zkratky HDP, o které čteme skoro pořád. O trochu lepší je znalost fungování progresivního zdanění, i když 57 %, to taky není moc. Politováním je úroveň finanční gramotnosti – jenom jedna pětina studentů ví, jak vypočítat jednoduchou úlohu na základní úrokovou míru a jenom něco přes půlku jich ví, k čemu slouží další tajemná zkratka – RPSN. Aha. A pak nemá být velká část Česka zadlužená až po uši, půjčovat si pořád dokola a nebýt ochotná jakkoli spořit.

Nechci do tohoto článku přímo tahat politiku, ale že spolu finanční gramotnost, základy ekonomie a politické názory souvisí, o tom se snad nemusíme hádat. Až budete příště nadávat na politickou situaci a voliče pochybných stran, zkuste se na problém podívat trochu jinak. Jak už to tak bývá, všechno začíná na školách. Kdyby se gymnázia a střední školy věnovaly více finanční gramotnosti, nebyla by úroveň těchto základních znalostí mezi studenty tak příšerná. Opravdu se jedná o věci, se kterými se nevědomky setkáváme úplně všude a které v dnešní době neskutečně ovlivňují naše životy. No a jak jsem se k tomuhle všemu dostal já? Začal jsem dělat PR té úžasné neziskovce, která se snaží zvednout úroveň ekonomické gramotnosti obyvatel České republiky, takže se nebojte lajknout Facebook stránku INEVu nebo Ekonomické olympiády. Díky.

Štěpán Vácha, oktáva

POVINNÁ ZASTÁVKA NA BLBYM MÍSTĚ

aneb septimánské výpravy za lingvistickými kuriozitami Prahy

Septimáni se v březnu v rámci svého češtinářského projektu vydali za kuriózními názvy pražských podniků – nejčastěji kaváren a restaurací – a zdokumentovali je. Vznikl vydařený sborník a byla by škoda se o jeho část nepodělit.

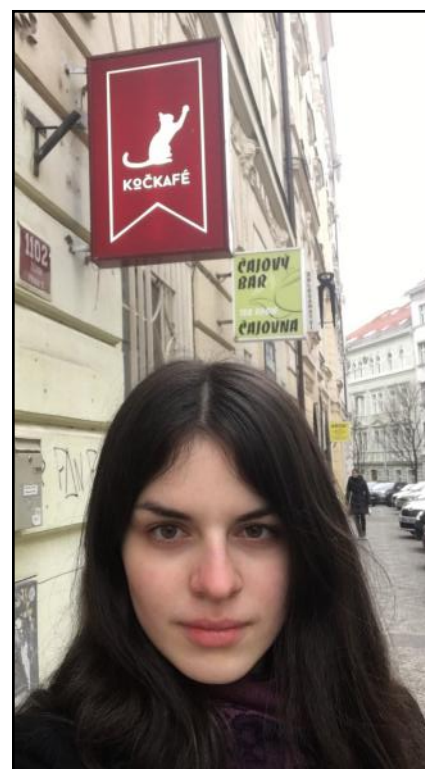
Šťavnatá bobule (PoVINNÁ ZASTÁVKA) je útulné místo s dobrými cenami. Je velmi snadné spatřit slovní hříčku v názvu tohoto podniku: jakožto vinotéka využívá slovo „vinná“ ve slově „povinná“ – a nebudeme si nalhávat, ve vinotéce se čas od času zastaví každý, ne? Pro případ, že by si jí ale někdo vedle velkého stadionu Sparty nevšiml, je cedule stylizována jako stará autobusová zastávka.

Kamila Foltýnová

Název **CAMP** [kemp] je zkratkové označení Centra architektury a městského plánování. Zároveň však toto slovo představuje místo určené k rekreaci a odpočinku ve více formách. V tomto CAMPu můžete zhlédnout výstavu věnovanou aktuálním urbanistickým projektům, v kavárně posedět nad šálkem kávy a lahodným zákuskem, přečíst si jednu z mnoha architektonických či urbanistických knížek nebo si nějakou z nich i koupit. Vše je doprovázeno bohatým programem přednášek, diskuzí a workshopů.

Anežka Zemanová

Název malé útulné žižkovské kavárny **KOČKAFÉ** je více než výmluvný. Samozvané bohyně živočišné říše tu najdete všude; na parapetu, na stole i za krkem, zastihnete-li osud v obzvláště veselém rozpoložení. Pokud se cítíte citově zanedbání, přijďte sem pošimrat za ušima pár mazlivých šelem, dát si nějaký ten dobrý zákusek a zlepšit si náladu. A jestli jste zrovna stíženi záchvatem misantropie a jediné, po čem toužíte, je klidné a tiché místo, kde se můžete zašít s šálkem čaje, aniž by vás kdokoli rušil, kavárna i tehdy poskytne ideální přístřeší.

Karolína Silberová

NA BLBYM MÍSTĚ

Hříčka názvu restaurace **NA BLBYM MÍSTĚ** není jazykového původu jako mnohé jiné, ale souvisí s umístěním restaurace. Podnik se totiž nachází v jámě. Ulice V Jámě ovšem úplně blbé místo není, alespoň co se dostupnosti týče. Restaurace na mě působila vcelku útulně, k čemuž dopomohla i veselá skupinka místních štamgastů. Pepa a Šátek se neostýchali vyfotit se se mnou, a dokonce si zahráli kámen nůžky papír o to, kdo mi koupí limonádu (Pepa prohrál, Šátek mě požádal, ať to nezapomenu zmínit).

Šimon Hutář

Marně jsem se snažila najít doma slabikář. Nepamatuji si totiž, zda v něm maso mele máma či **EMA**. Tato palčivá otázka se ale pomalu stává minulostí – z Emy vyrostla máma a z masa se přeorientovala na kávu. A tak teď bere místo drobných ruček prvňáčků do své měkké dlaně ruce dospívajících a dospělých. Už nás nevede přes řádky písmen plné úskalí, ale do dveří, zpoza kterých to voní kávou. Postupně tak pomáhá i nám, kávovým prvňáčkům, podhalit tajemství kávy cudně skryté v oblaku páry z trysky na pění mléka. Nezůstává ale nic dlužná ani starším studentům – vždyť Ema a její baristé připravují nejlepší kávu v Praze. A kde že můžeme, byť jsme vyrostli z jarmilek, zavzpomínat na zažloutlé stránky slabikáře? Na Florenci (nedaleko od Masarykova nádraží) či kousek od Palmovky (ulice Světova). Tak až tam půjdete, nezapomeňte pozdravit mlčenlivou Emu a dejte si na její zdraví jedno espresso.

Eliška Volešová

Asi každý známe kultovní film *Kmotr*, v originále *The Godfather*. Při tom se nám vybaví onen mocný a neústupný muž, kterému nelze říci ne. Podobně jsem to měla s touto atraktivní restaurací. Jedná se sice o balkánský podnik, tedy ne zrovna italský, ale i tak mi tzv. **OTEC GRILU** připomněl mafiánskou atmosféru. Být ugrilován by asi taky nikdo zrovna nechtěl.

Nikola Schlögllová

Poslechli jste si někdy nějakou klasickou hudbu? Samozřejmě jste se s ní už někdy setkali, ať už na nějakém koncertě či ve filmech, ale poslechli jste si něco jen tak sami? Ačkoli se to nemusí zdát, klasická hudba (není to moc přesné označení, ale všichni tak nějak víme, co tím myslím) nejsou jenom houslové koncerty a dlouhé symfonie. Moderní klasická hudba je velmi pestrá, bohatá a rozmanitá směs různých hudebních forem, nástrojů a zvuků, která rozhodně stojí za prozkoumání, ať už posloucháte pop, metal nebo jazz.

Současnému světu klasické hudby dominují filmové soundtracky. Kdo by neměl rád epické skladby Johna Williamse, Hansa Zimmera nebo Ennia Morriconeho? Orchestrální suita Gustava Holsta *The Planets* je učebnicí filmové hudby, kterou se většina dnešních skladatelů hodně inspirovala. Od *Star Wars* až po Pána prstenů, to vše je někdy až nečekaně podobné Planetám. Všechny 7 skladeb reprezentuje jednotlivé planety sluneční soustavy a jejich

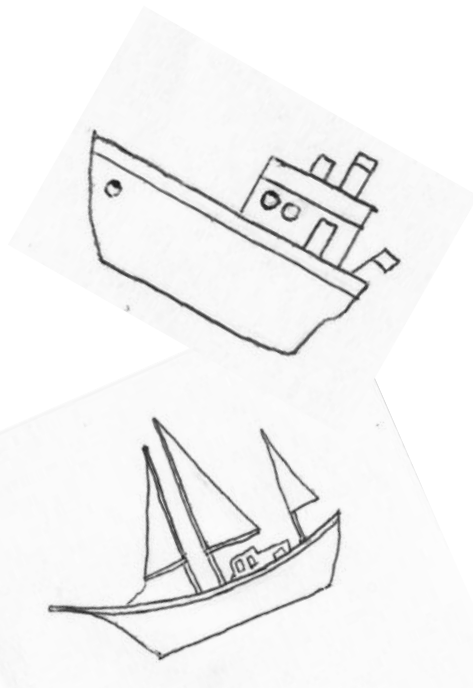
astrologický charakter. Od akčních a dramatických bitevních rytmů Marsu, klidné a zasněné harmonie Venuše a grandiózní, melancholické melodie Jupitera, Planety jsou hudebně velmi rozmanité dílo, které patří v moderní klasické hudbě k těm nejzajímavějším.

Velmi zajímavým, rozmanitým a inovativním hudebním proudem je minimalismus. Minimalistická hudba často sestává z jednoduchých motivů, které se opakují a postupně se pomalu mění a transformují. Jednou z ukázkových skladeb minimalismu je *Music for 18 Musicians* od amerického skladatele Steva Reicha. Hlavními nástroji nejsou smyčce ani dechy, ale marimby, xylofony, piana a metalofon doplněné o klarinety, housle, cello a zpěvačky. Celá skladba má konstantní, hypnotický, pulzující rytmus, nad kterým se postupně ocitají různé melodie. Během celé hodiny se skladba postupně vyvíjí, mění se melodie a nástroje, pořad má ale repetitivní pul-

zující základ. Spojení těchto dvou elementů dohromady vytváří unikátní a transcendentální hudební zážitek.

I přes nepříliš velké povědomí a komerční úspěch je klasická hudba stále relevantní. Neustále se objevují nové možnosti a koncepty, které posouvají hranice vstříc novým zvukům a technologiím. Současná klasická hudba je rozsáhlý svět nejrůznějších skladeb a forem a doufám, že tento článek alespoň někoho s tímto světem seznámil.

Filip Miškařík, sexta

ZTRATILI JSME STALINA

Jednou z letošních filmových novinek je i tento film u nás nepříliš známého režiséra Armanda Iannucciho. Klíčová zápleтка je vlastně docela jednoduchá – umírá vládce velké říše a jeho poskoci proti sobě intrikují, aby získali moc. To vše se děje v sovětských kulisách padesátých let, popravy jsou naprosto rutinní záležitostí a naoko důstojní „pánové nahoře“ jsou schopni udělat vše pro to, aby odstranili své odpůrce. Divák tak sleduje šílenou estrádu plnou nezapomenutelných scén (např. přenášení mrtvého Stalina z místnosti do místnosti) a vtipných hlášek, které padají z úst hlavních i vedlejších postav s neúprosnou kadencí. Tenhle film je trefou do černého – zejména pro publikum, jež se nebojí drsného humoru a nezaskočí ho ani nějaká ta mrtvola.

Vojtěch Voska, kvinta

XI. SNĚM ČESKÉ STŘEDOŠKOLSKÉ UNIE

ANEB I KDYŽ TO BYLO V BRNĚ, UŽILI JSME SI TO

Porgánská studentská samospráva funguje na naší škole už druhým rokem. Podařilo se nám uspořádat různé akce a snažíme se vylepšovat svou skvělou školu. Je právě na nás, na studentech, jestli se o život ve škole budeme zajímat a uděláme si ho příjemnější. Některé věci ale nerozhoduje náš parlament ani vedení školy. Určitá rozhodnutí jdou seshora. A právě v takovýchto případech kope za studenty Česká středoškolská unie, což je sdružení studentských samospráv. Jelikož máme v unii členství, dostali jsme i my pozvánku na už XI. sněm. A tak jsem společně s Davidem Chytilým a dalšími delegáty z pražských škol nasedl v neděli ráno na Hlaváku do vlaku a vydal se do Brna. Jednalo se o vůbec první nepražský sněm, a tak jsme byli plni očekávání. Sice se nás nesešlo tolik jako na předchozích setkáních, ale jednací místo

bylo příjemné a veškerý program byl připraven.

Nejdřív nám nejvyšší představitelé unie v čele s předsedkyní Lenkou Štěpánovou představili úspěchy posledního roku i plány do budoucna. Asi vůbec nejdůležitější agendou ze všech je politická aktivita. Členové představenstva se pravidelně schází s ministerstvem školství a diskutují o nejaktuálnějších tématech: v současnosti je hlavním bodem povinná maturita z matematiky. Sdružení se snaží také pomáhat se založením samospráv na školách a funguje jako jakýsi moderátor problémů. Cílem je dosáhnout stavu, kdy budou problémy jednotlivých škol například s vedením či s městskými zastupiteli řešeny přes unii. Pak už přišla na řadu všemi dlouho očekávaná volba nového předsednictva. Mezi delegáty zřejmě panovala spokojenost s dosavadní prací, protože noví členové byli všichni již dříve zapojeni do koloběhu práce v unii. Novým předsedou byl zvolen Martin Mikšík. Asi nejpřínosnější byla následná diskuse o jednotlivých

parlamentech, radách a dalších studentských sdruženích. V porovnání s některými dalšími vzdělávacími ústavami je náš parlament pořád ještě v plenkách a určitě jsme se toho hodně nového naučili.

Ve večerních hodinách pak proběhlo utužování vztahů, které se i přes plné hospody (Kometa ten večer vyhrála titul) náramně povedlo. Druhý den sněmu byl pak zaměřen na panelové diskuse. I když zatím většina členů pochází z gymnázií, zajímají unii určitě i problémy středních odborných škol či učilišť. Hlavním tématem tak bylo proplácení praxí. Odpoledne jsme stihli ještě krátkou procházku Brnem a pak už se jelo domů. Určitě byste měli ČSU věnovat svoji pozornost, zabrousit na jejich internetové stránky (stredoskolskaunie.cz) či je sledovat na Facebooku. Pořádají totiž spoustu skvělých a zajímavých akcí, kde se můžete do fungování celé organizace zapojit a pomáhat tak na cestě za kvalitnějším školstvím.

Jonáš Stoilov, sexta

JAK JSEM DÍKY DOLÍNKOVI PO OSMI LETECH ZAČAL MÍT RÁD LIBEŇ

Po celou dobu mého studia na PORGu byl můj vztah s Libní, no, řekněme rozpačitý. Jako snad všichni spolužáci jsem si z této čtvrtě a její špinavosti, ošklivé a nesourodé architektury a nesmyslného urbanismu rád utahoval. Jako by šlo o vyloučenou lokalitu, kde by o sebe snad měl mít člověk v duchu známého pořekadla „Žižkovu a Libni zdaleka se vyhni“ i strach. Až nyní, na samém konci studia, jsem začal mít Libeň rád. Velký podíl na tom má opět všemi nenáviděná zbesilá „perestrojka“, která zasáhla snad půlku Prahy. Dopravní kolaps mě donutil stejně jako tisíce dalších vyměnit tramvaj či jiný do-

pravní prostředek za pěší chůzi.

To se nakonec ukázalo jako vítaná změna. Každé ráno jsem do školy chodil z Palmovky pěšky a odpoledne občas taky, když se mi podařilo přesvědčit někoho ze spolužáků, kteří ještě neprozřeli. Krom toho, že časově chůze za jízdu přeplněným autobusem nijak zvlášť nezaostávala, jsem se začal na město dívat z jiné perspektivy. Podobně jako v případě uzavření Libeňského mostu nebo Husitské se z rušné dopravní tepny stala ze dne na den pěší zóna. Věčný ubíjející stereotyp na trase Palmovka - Stejskalova - U Kříže - škola - U Kříže - Stejskalova

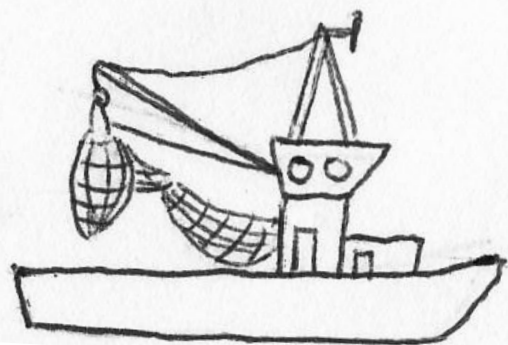
- Divadlo pod Palmovkou - Palmovka byl najednou nabourán. A to vytvořilo přinejmenším zajímavou nevědní situaci, kterou stálo za to zažít.

Posledních pár týdnů jsem se dobrodružnému klíčování neustále se měnícím stavenišťem nakonec vyhnul úplně – „objevil“ jsem totiž opravdový ráj – cestu podél libeňského veletoku Rokytky ulicí Na Rokytce. S jarem celé okolí krásně zezelenalo, že jsem si připadal jako někde na vesnici. Dokonce jsem si všiml ptačího hnízda ve staré technické skřínce na sloupu od lampy. To by se v autě nebo tramvaji nestalo.

Chůze má samozřejmě další výhody, které těsně před školou či prací myslím obzvlášť vyniknou. V hromadné dopravě nebo v autě se člověk jenom stresuje a neustále řeší čas. Chvilu klidu těsně před vyučováním byly vážně příjemné. A když čirou náhodou nestíháte, tak se namísto proklínání sebe sama v autobuse, že jste si těch pět minut spánku mohli odpuštit, alespoň proběhnete. A možná to na těch 8:39 nakonec dáte.

Uzavírky po celé Praze znepríjemňovaly a znepríjemňují život snad stovkám tisíc lidí. To nemohu popřít. Žalostnou dopravní situaci ale asi jen tak neovlivníme, a proto ji doporučuji využít ve svůj prospěch. Kdyby si každý čas od času udělal svou soukromou „uzavírku“ jím používané trasy, myslím, že by mohl být život ve městě o něco radostnější. Jestli mi čtyři roky krutovlády týmu Adriany Krnáčové něco daly, je to tohle poznání a o něco hezčí vzpomínky na předmaturitní procházky libeňskou krajinou. Díky, Dolínku!

David Chytil, oktáva

VENTANA DE SERIAL DE ESPAÑOL – LA CASA DE PAPEL

Asi začínám mít slabost pro španělsky mluvené seriály. Po božím Narcos, které pochází z kolumbijsko-americké produkce, tu máme čistě španělský thriller, do angličtiny překládaný jako Money Heist. A jak už to tak bývá, název hodně napovídá. (Jednou napíšu celé okénko veršované. Nebo už vlastně možná ne, protože odcházím z PORGu.)

Představte si, že dostanete geniální nápad – ukradnete 2,4 miliardy eur, ale v podstatě je nikomu nevezmete. Navíc to plánujete provést mírumilovně, bez prolité kapky krve, a dokonce za bílého dne. Vlastně za celých jedenáct bílých dnů. Dáte dohromady skupinku pochybných, ale o

to schopnějších lidí s nějakou kriminální historií, respektive zkušeností, a vaším cílem bude Španělská královská mincovna. To nezní špatně, no řekněte! Jenže ono, nepřekvapivě, nepůjde všechno tak hladce.

La casa de papel má dvě části, dohromady 22 dílů a skvělá věc je, že už jich nikdy víc nebude. Tvůrci v tom mají jasno a všechno je krásně ukončené. Sledujete gang 9 lidí a jejich pokus o největší loupež historie. Vše začíná dnem D, ovšem časté retrospektivy na detailní plánování vám přiblíží, co akci předcházelo. Na druhé straně proti „zločineckému“ gangu stojí nejmodernější policejní vyšetřování a skupinka rukojmích v mincovně. Přidejte ponorkovou nemoc, temperamentní postavy, stockholm-

ský syndrom, mladou lásku a ani slůvko anglicky.

Jedná se o opravdu strhující podívanou, kde vám dech vezme hlavně ono geniální plánování minutu po minutě. Poznáte příběh postav a tím, že budete sledovat obě strany, budete vždycky o krok napřed. Jestli vás to ale náhodou inspiruje k podobné akcičce na Státní tiskárnu cenin v České národní bance, na mě to nesvádějte.

Štěpán Vácha, oktáva

KLAUZURNÍ OPUS À LA DANTE

Hnán kupředu touhou obeplovit svět
I znáti ve všech formách živel vodní,
Plavím se v bárce, stár čtyřiceti let.

„Elohim s námi,“ skučí zvony lodní,
Však já, Magalhães, pluji stále dále
Ohňové zemi vstříc, pak zase od ní.

Žízeň i hlad sužují nás stále,
Mořskou vodou se lahve nenaplní.
Vtom na obzoru zřím všech moří krále:

„Leviathan,“ zní námořníků klení.
Sestoupiv na nás z antických časů,
Poseidon s Krakenem naši loď plení.

Hle – trojzubcem svým mění vodní masu
V sám Maelström, jemuž nelze uniknouti,
V němž slyším tolik hrůzných hlubin hlasů.

Tak skáču do vln, toť konec mé pouti,
Mých druhů mrtvá těla se mnou plují,
Utopenou zřím ve víru se dmouti.

Monstrum mořské láká mne do svých slují,
Olihně vidím či podivné ryby:
Co za pikle na mne bohové kují?

Láká mne víru chřtán hlukem nelibým,
Před očima tma a když je otvírám
Zřím údolí řek, nenalézám chyby.

Ráj však není to, já strachy zírám,
Neb řeka je černá Styx, symbol smrti,
A Cháron již v ruce mou minci svírá.

Rovů řad mívám, když přes pekla čtvrti
Klesám níž a níž ke všeho zla středu.
Jen pomyslet na ono místo mne děsí,

Na místo, kde Satan vězněn je v ledu.

VV kolektiv kvinty 2021

BALTIMORE

Málokdy říkám o událostech, zklamání, kterou by většina lidí že mi změnily život. Jediné, co v posledních letech změnilo můj mindset, bylo objevení světa hudby a několikrát zlomené srdce. Proto jsem si od svého čtyřtýdenního pobytu v Baltimoru mnoho nesliboval. Říkal jsem si, že to budou jen čtyři týdny strávené s lidmi, které neznám, a že mne to nijak výrazně nepoznamená. Myslím, že jsem se ještě nikdy tak moc nemýlil.

Do Baltimoru jsem odlétal jako nepříliš pozitivní člověk. Už asi rok jsem se pohyboval někde na rozmezí mezi depresí a nekonečným cynismem. Se třídou jsem se rozloučil slovy „snad už se nevidíme“ a celý týden před odjezdem jsem si dělal legraci, že se nevrátím, protože se mnou spadne letadlo, na Heathrow se někdo odpálí v mé blízkosti nebo mne prostě a jednoduše zastřelí v Americe. Část mne si skutečně přála,

aby se něco z toho stalo, abych se konečně nějak dostal z té smyčky hvězda obklopená věrnými fanoušky. Samotný spring dance byl kombinací toho nejbrutálnějšího kotle na metalovém koncertě, co jsem kdy zažil, a diskotéky. Potom jsem šel s Freddiem a dalšími lidmi na after-party. Ta pro mne byla jako dlouho potřebná masáž. Čím dál více jsem se uvolňoval a pocit cynismu a deprese se vytrácel. Cítil jsem se lépe než kdykoliv za posledních pár let v Praze. Všechny zbytky mých pochyb a obav pohřbilo, když za mnou přišla jedna dívka a řekla mi, že se jí hrozně líbím. Ten cynický Kuba, co měl každý druhý týden depku, během té noci zemřel. Následujícího rána se probudil nový člověk – plný radosti, štěstí a života. Cítil jsem se, jako bych byl Windows Vista, co se právě updatoval na Windows 10.

Následující den jsem šel s Freddiem (studentem, u kterého jsem bydlel) na spring dance jeho školy. Než jsme tam došli, přikládám jsem tomu asi stejnou důležitost jako samotnému pobytu v Baltimoru. Nejdřív jsme se zastavili na pre-party u jednoho z Freddieho kamarádů, kde začala nastávat proměna. Seznámil jsem se s dvaceti lidmi a všichni působili velmi nadšeně, že mne mohou poznat, fotili se se mnou, smáli se mým vtipům atd. Takovou vlnu positivity jsem nikdy předtím nezažil, cítil

jsem se jako nějaká hollywoodská hvězda obklopená věrnými fanoušky. Samotný spring dance byl kombinací toho nejbrutálnějšího kotle na metalovém koncertě, co jsem kdy zažil, a diskotéky. Potom jsem šel s Freddiem a dalšími lidmi na after-party. Ta pro mne byla jako dlouho potřebná masáž. Čím dál více jsem se uvolňoval a pocit cynismu a deprese se vytrácel. Cítil jsem se lépe než kdykoliv za posledních pár let v Praze. Všechny zbytky mých pochyb a obav pohřbilo, když za mnou přišla jedna dívka a řekla mi, že se jí hrozně líbím. Ten cynický Kuba, co měl každý druhý týden depku, během té noci zemřel. Následujícího rána se probudil nový člověk – plný radosti, štěstí a života. Cítil jsem se, jako bych byl Windows Vista, co se právě updatoval na Windows 10.

Dva dny nato jsem začal chodit do školy. Gilman School se od PORGu lišila v mnoha věcech.

Nejznatelnější bylo, že byla čistě klučičí a mnohem větší (jeden ročník měl cca 80 studentů). Přestože se jednalo o čistě klučičí školu, byla spojena s dalšími dvěma školami, které byly pouze dívčí, takže v několika hodinách byly třídy namíchané. Další velkou změnou bylo, že jsem si mohl vybrat několik předmětů, na které chci chodit a věnovat se pouze jim. To byla změna, kterou jsem velmi ocenil. Vybral jsem si angličtinu, historii Spojených států, historii umění a biologii. Ze začátku byl drobný problém se zorientovat, protože všechny mé předměty se vyučovaly v různých budovách a angličtina pro jistotu na jiné škole. Naštěstí jsem všechny předměty sdílel s Freddiem, takže mi byl schopen první týden ukázat, kde se všechno nachází, a já potom mohl fungovat sám. Hodiny byly 70 minut dlouhé a většinou se jich účastnilo jen něco kolem dvanácti lidí. To znamenalo, že během nich byl přístup značně individuálnější a atmosféra mezi učiteli a studenty mnohem více uvolněná. Musím se přiznat, že Gilman dokázal něco nemožného. Po hodně dlouhé době jsem se každé ráno těšil, že půjdu do školy, a během výuky jsem celou dobu dával pozor a hlтал každé slovo, co opouštělo ústa učitelů. Ve volném čase jsem byl se svými novými kamarády v jedné z prázdných tříd, školních hal nebo ve fast foodu kousek od školy. Cítil jsem se mezi nimi, jako bych k nim odjakživa patřil, a oni mne také vnímali jako jednoho z nich. Hned v prvním týdnu jsem se rozhodl, že tam chci zůstat déle než jen čtyři týdny. Začal jsem se tedy domlouvat s PORGem, Gilmanem, svou rodinou a rodinou Allnerů, jestli by to bylo možné. Během necelého týdne mi

všichni až na zastupitele Gilmanu řekli, že by s tím žádný problém být neměl, což mi udělalo nesmírnou radost.

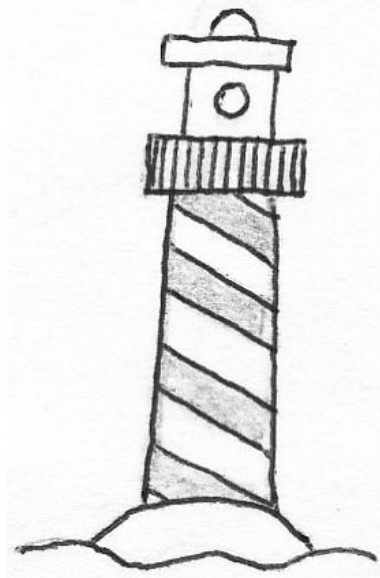
Následující týdny plynuly jako voda. Pořád jsem se cítil úžasně, ať už ve škole, u sebe v posteli nebo na nějaké další party. Škola mi šla, a několik kantorů si mne dokonce oblíbilo. Také jsem začal odpoledne chodit na ping pong a pohodlněji jsem si zorganizoval rozvrh, takže každý druhý den sestával z pěti pauz, jedné hodiny biologie a potom ping pongu. Po takových dnech se mi stýská obzvláště. Mimo školu jsem stihl navštívit centrum a přístav Baltimoru a poznat několik míst ze seriálu The Wire. Proto pro mne bylo dosti nepříjemné, když jsem v půlce třetího týdne zjistil, že můj pobyt prodloužit nepůjde, protože by s tím mohly být v budoucích letech problémy. Ten starý Kuba by dostal depku a začal se o všechno přehnaně starat, ale jak už jsem říkal, ten díkybohu zemřel hned druhou noc v Americe, takže jsem jen pokrčil rameny a rozhodl se užít si zbylého týdne a půl, jak jen to šlo.

Za ten se toho stihlo udát docela dost. S Freddiem jsme byli doma sami, jen večer za námi jezdil jeden z gilmanových učitelů, abychom nepořádali žádné mejdany. Tato absence dospělých znamenala, že jsem stihl navštívit 5 různých restaurací, kde jsem ochutnal všemožné jídlo, jaké jsem nikdy předtím neměl, jako krabí polévku nebo smažené chobotnice. Za ten týden také Freddie stihl dostat svou první pokutu za překročenou rychlost a nabourat ne jedno, ale hned dvě auta. U jedné z těch bouraček jsem byl, ale nikomu z nás se nic nestalo. Jen jsme se zdr-

želi asi o hodinu cestou do školy, a jelikož tu nehodu způsobila těhotná žena, co opouštěla místo srážky v sanitce, mám doteď lehkou paranoiu, že se do Ameriky brzo vrátím k soudu. Den před odjezdem jsme uspořádali moji rozlučkovou party, kde mi všichni moji lehce nabytí a pozbytí kamarádi podepsali knížku The Great Gatsby, kterou jsem za svůj pobyt v Americe měl jako povinnou četbu. Krom toho se tam samozřejmě dělali i ostatní věci, co k těmto akcím obvykle patří.

Když jsem následující den odlétal a vracel se do Čech, dosti jsem přemýšlel, jestli mi můj nový pohled na život vydrží a co všechno chci změnit, až se vrátím. Dospěl jsem k závěru, že ať se stane cokoli, postarám se o to, aby mé staré já nevstalo z hrobu, a že se svým životem jsem vlastně docela spokojen. S těmi věcmi, co mne štvou, nic udělat nemůžu, a tak se s nimi prostě naučím žít. Ted' už mi zbývá jen počkat do června, až přiletí Freddie do Prahy, a ukázat mu krásy naší země.

Jakub Zajíc, sexta

TROSEČNÍKEM NA JEDNO OD- POLEDNE

Pilot letadla Logan v dobré náladě nastupoval do svého stroje. Bylo nádherné počasí, ideální pro transoceanický let. Po krátkém ujištění řídicí věže, že je vše v pořádku, začal rolovat po ranveji a brzy vzlétl vstříc překonání světového rekordu. Hodlal totiž bez zastávky obletět celou zeměkouli, a to ještě tak, aby byl jeho letoun neustále na slunci. Smělý plán!

Už odmalička byl vzdušnými stroji posedlý. Se svými letadélky si hrál na korejskou válku a snil o tom, že ho jednou létání proslaví. V deseti letech sestavil svůj první model a hned po dosažení dospělosti se z něj stal testovací pilot americké armády. Jeho rodiče se od něj odvrátili, protože nemohli pochopit, že miluje ten stroj, který jim zabil jejich prvorozenou dceru. Logana to ale nedoradilo, létal v každé volné chvíli a brzy se propracoval na místo jednoho z nejlepších letců planety.

Nikdy se nebál výšek. Naopak, pohled na svět z několika výškových kilometrů ho zcela naplňoval a fascinoval. Byl vlastně na létání závislý, a kdyby mohl, z letounu by téměř nevylézal. Také proto začal spřádat plány na oblet Země.

A nyní už seděl v kokpitu svého letadla a kochal se překrásným výhledem na azurové moře a liduprázdné ostrůvky, které tu a tam z nekonečné modré plochy vystupovaly. Byly tak malebné, že se rozhodl sestoupit o kousek níže a natočit průlet kolem jednoho z nich na palubní kameru. A právě ve chvíli, kdy jen pár metrů nad hladinou filmoval ostrůvek s písčnou pláží, se z moře zvedla jakási ohromná bílá věc a

zasáhla jeho letadlo. Logan ani nestihl sprostě zaklít a zřít se do moře. Naštěstí stihl včas otevřít poklop své kabiny, a tak se neutopil. Doplavával na pláž a první, čeho si všiml, byl kepokak uvězněný na mělčině, zvedající svou mohutnou bílou ploutev. Právě ta byla původcem jeho nebezpečného pádu.

Když se na pláži dostatečně vydýchal, rozhlédl se kolem sebe. Ostrov hrál mnoha barvami, čistá voda omývala jeho břehy, ale i přes to všechno zde byl jeden zásadní problém – nikdo tady ani široko daleko nebyl. V hlavě už se mu honily nejčernější scénáře, podle kterých bude dlouho a pomalu umírat hladem a žízni a nikdo ho nikdy nenajde. Po chvíli přemýšlení si ale řekl, že užitečnější bude, když se pokusí najít pitnou vodu a vyrobit si přístřešek, jak to viděl ve svém oblíbeném filmu Trosečník. Protože na samotném pobřeží nic zvláštního nebylo, rozhodl se vydat do džungle, která začínala už pár desítek metrů od břehu.

Šel džunglí už nějakou dobu a smutně si pomyslel, že kdyby tu byl na dovolené, nestíhal by cvakat foťákem. Kolem se totiž nacházelo plno nejružnějších rostlin, které v životě neviděl. A jak tak hledal něco, co by třeba jen vzdáleně připomínalo pramen sladké vody, ozvalo se hluboké bzučení a přímo před očima mu prolétlo cosi, co bylo asi třikrát větší než hmyz, který znal ze své domoviny. Krutý návrat do reality. Tak hrozně se lekl, že začal utíkat, co mu síly stačily, jen aby byl co nejdál od toho děsivého létajícího stvoření.

„Tento ostrov nikdy nebyl obydlen a nejspíše ani nebude. Právě tedy vstupujeme na pevninu, na kterou lidská noha možná ještě

nevkročila,“ vyprávěl David Attenborough, vystoupiv z vrtulníku televizní stanice BBC. Právě když chtěl divákům říci něco zajímavého o místní fauně a flóře, spatřil udýchaného muže vybíhajícího z nedaleké džungle.

*Vojtěch Voska, kvinta
Táňa Vaculová, Jan Svátek*

255 (DOMINIK KUČERA)

Bezhlavě se řítíme vpřed,
na tachometru dvě stě čtyřicet.
Už nejde zabrzdit, nejde zastavit.
Už nemůžem zpět.

A z týchle situace už nejde couvnout,
brzy čeká nás poslední soud,
nejde zabrzdit, nejde zastavit.
Nejde uniknout.

REF:

Tak pojed' s náma
na cestě do neznáma.
Pojed', jestli chceš,
tady něco zažiješ.

Motor křičí na plný obrátky,
tachometr je u dvěšřepadesátky,
nejde zabrzdit, nejde zastavit,
už nemůžem zpátky.

A až shoří palivo i s motorem
a slunce se schová za obzorem,
tak my pojedem,
pojedeme dál a dál.

REFRÉN

Okolo nás se míhá svět
na tachometru dvě stě padesát
pět.
Už nejde zabrzdit, nejde zastavit,
už nemůžem zpět.

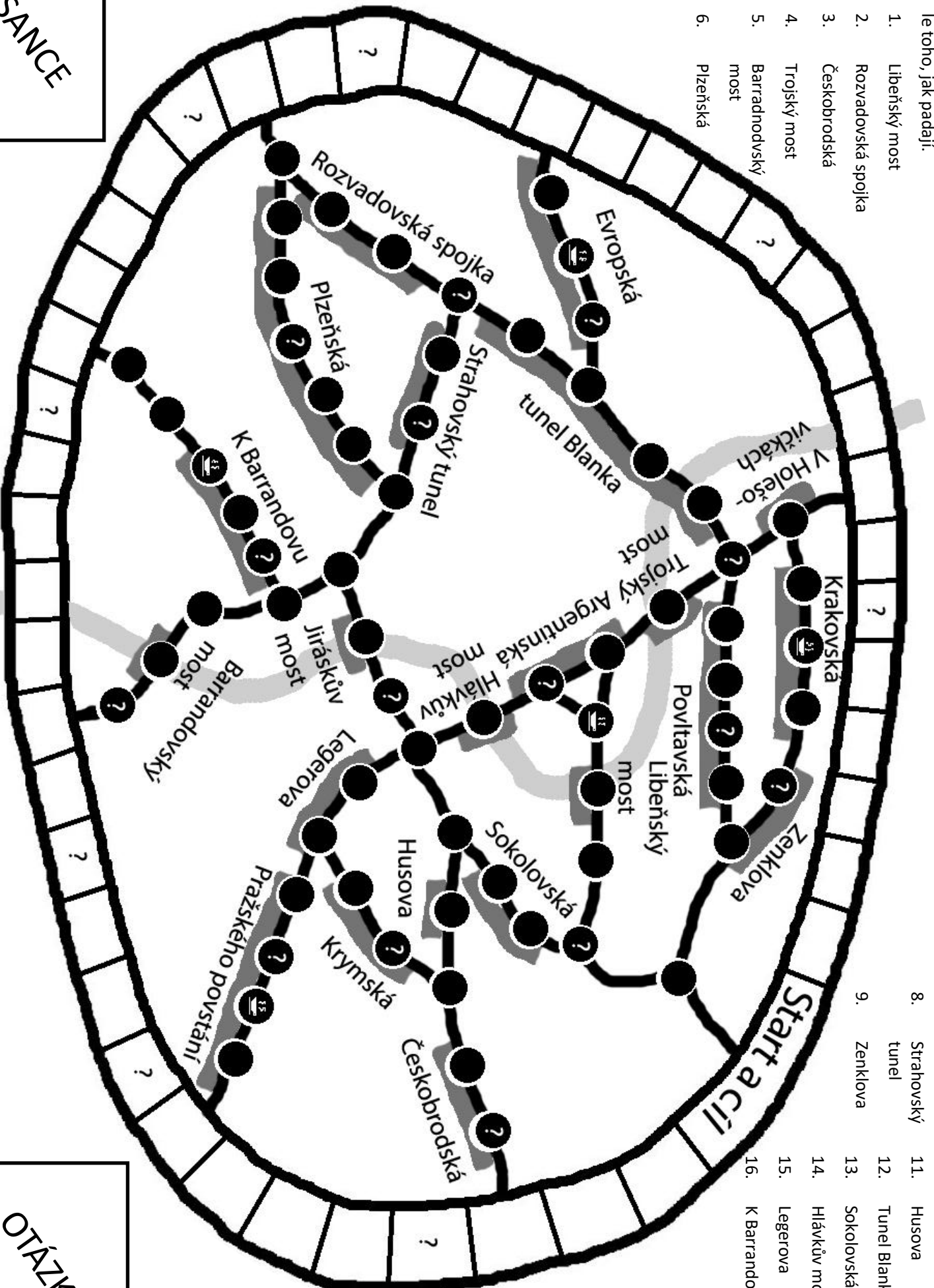
REFRÉN

Pražská kavárna

Seznam ulic v pořadí podle toho, jak padají.

1. Libeňský most
2. Rozvadovská spojka
3. Českoobrodská
4. Trojský most
5. Barrandovský most
6. Plzeňská

7. Krymská
8. Strahovský tunel
9. Zenklova
10. Jiráskův most
11. Husova
12. Tunel Blanka
13. Sokolovská
14. Hlávkův most
15. Legerova
16. K Barrandovu

ŠANCE

OTÁZKY

Pravidla

Cíl hry: Vítězem se stává ten hráč, který jako první zodpoví otázky ze 4 kaváren a zároveň obejde celý pražský okruh.

Příprava hry: Před první hrou si z této strany vystříhnete kartičky šance a kavárenské otázky. Všechny kartičky šance umístíte na vyhrazené místo na hracím plánu lícem dolů. Všechny otázky umístíte na vyhrazené místo na hracím plánu otázkou nahoru.

Ke hře bude každý hráč potřebovat 2 figurky, které si umístí na políčko start.
* Figurka A smí chodit všude a jejím cílem bude obejít kavárny.

* Figurka B smí chodit pouze po vnějším okruhu, a má za úkol Prahu po něm obejít.

Tah: Hráč na tahu hodí kostkou a svůj hod může rozdělit mezi obě své figurky.
* Figurka A se smí posunout kterýmkoliv směrem.

* Figurka B se smí posunout pouze vpřed po okruhu.

Akutní stav pražských ulic: Kdykoliv některý z hráčů hodí 6, jedna z ulic v centru Prahy se zřítí a stane tak neprůchodnou (ulice padají popořadě podle seznamu na levé straně hracího plánu). Toto se ovšem stane ještě před tím, než bude mít hráč možnost posunout svými figurkami.

Pokud má některý z hráčů na zříceném území svou figurku, musí se s ní vrátit na start a odevzdat 2 zodpovězené otázky z kaváren (pokud jich nemá dostatek ztrácí pouze tolik, kolik má). Figurka na okruhu není ovlivněna.

Pokud během jednoho kola (poté co odehraje každý z hráčů svůj tah) žádná z ulic nepadne, zvýší se šance pádu v příštích kolech o jedna (tedy po prvním kole, kdy se žádná ulice nezřítí, se ulice rozpadnou při hodech 5 a 6, v dalším kole by to byly hody 4, 5 a 6...). Tak to pokračuje každé kolo až do té doby, než některá z ulic spadne. V tu chvíli se riziko pádu omezí zpět na pouze hody šestek.

Speciální políčka: Na hracím plánu jsou dva druhy speciálních políček, políčka šance (značená otázníkem) a kavárny (značené hrnkem s kávou)

Kavárna: Po vstupu do kavárny si hráč vezme otázku z vrchu balíčku, nahlas ji přečte, a pokusí se ji zodpovědět. Poté si svou odpověď zkontroluje na druhé straně otázky. Pokud odpověděl správně může si ji nechat a do této kavárny se již nesmí vrátit. (Ale může přes ni přejít.) Pokud odpověděl špatně, vrátí ji dospod balíčku a než se do této kavárny bude smět vrátit, musí zkusit své znalosti v jiné.

Šance: Hráč si z vrcholu balíčku šance vezme kartu a nahlas ji přečte. Poté splní, co je na ní napsáno. Karty s příkazy vpřed/vzad platí pro figurku na okruhu. Karty s přičítáním k hodu se vztahují k dalšímu kolu (hráč si ji do použití nechá před sebou). Karty vztahující se ke zbytku hry si hráč nechá před sebou.

Autobus přijel pozdě, jděte o políčko zpět.

Jedno kolo se musíte učít na přípušťák z matematiky a nemůžete hrát

Školník Petr Marek vás svezl autem. Ke svému hodu si přičtete 3.

Policie vás zmlátila za účast na protičínské demonstraci. Kulháte o tři políčka méně, než jste si hodil(a).

Je ředitelské volno, hráči mohou udělat krok vpřed.

Učí vás Rufer, nebo Lang? Koho je víc jde o pole dopředu.

Pomohl(a) jste vytvořit nějaké video na PORGTV? Pokud ano, jdete o 2 políčka vpřed.

Pustil(a) jste babičku sednout. Za tento dobrý skutek házejte ještě jednou

Byl(a) jste korbit v posilovně, to vám dodalo sílu házet ještě jednou.

Byl(a) jste na exkurzi a jedno kolo musíte psát exkurzní zprávu. Jedno kolo stojíte.

Pohádal(a) jste se, zdali je rychlejší jít z Bulovky pěšky, nebo použít autobus X10. Jděte filozofovat o políčko nazpět.

Všichni hráči udělají krok vzad. Proč? Protože jsem to řekl!

Pokud jste někdy přispěl(a) do Porgazeenu, házejte ještě jednou.

Podporovatelé Rolelora nebo Kečečka: Koho je víc, jde o 2 pole vpřed.

Dostal(a) jste 10 ze zkoušení z češtiny. Radostí přičtete ke svému hodu 2.

Zapomněl(a) jste si ve škole mobil, vraťte se figurkou na okruhu na start.

Dal(a) jste si kebab s extra papričkami. Běžte se napít o políčko nazpět.

Stal(a) jste se předsedou studentského parlamentu. Do konce hry vás ostatní hráči musí oslovovat pane předsedo, jinak půjdou o pole nazpět.

Francouzštináři vs. Němčináři: Koho je víc, jde o pole dopředu.

Je luštěninové pondělí. Jděte krok dozadu, abyste se mu vyhnul(a)

Ke svému hodu přičtete tolik, kolik znáte (od začátku bez přeskakování) slok sovětské hymny. (Musíte ji zazpívat)

Kde se nachází nejnižší zeměpisná kóta České republiky? Exklávy u Hamburku a podzemní útvary se nepočítají. **A)** Na Vltavě v Praze **B)** Na Labi u Hřenska **C)** Na Moravě u Mikulova

Jak se označuje konflikt mezi českými a slovenskými zástupci Federálního shromáždění o podobu názvu porevolučního Československa? **A)** Pomlčková válka **B)** Středníková válka **C)** Spojovnicková válka

Jak se v obecné pražštině označuje Těšnovský tunel u ministerstva dopravy? **A)** Dienstbierova díra **B)** Ťokův klid **C)** Husákovovo ticho

Jak gestapo nazývalo trojici odbojářů Mašín, Balabán, Morávek? **A)** Tři mušketyři **B)** Tři králové **C)** Rada tří

Hyperbola, jako pojem z oblasti lingvistiky, označuje: **A)** Podobnost **B)** Výpustku **C)** Nadsázku

Co znamená, když řekneme o literárním díle, že je to kafkárna? **A)** Je o Franzu Kafkovi **B)** Je absurdní a plné pocitů bezvýchodnosti **C)** Hrdina má neopodstatněný pocit nemoci

Ve kterém roce vznikla tzv. Velká Praha? **A)** 1893 **B)** 1922 **C)** 1970

Jak se říkalo východoněmecké tajné polici? **A)** Staatsschutzdienst **B)** Stasi (Ministerium für Staatssicherheit) **C)** Sichern (Direktion von Staatsicherheit)

Ve kterém roce jste se na našem území mohli poprvé projet po dálnici? **A)** 1937 **B)** 1914 **C)** 1971

Ve kterých pražských ulicích se nacházejí hlavní sídla Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky? **A)** Haštalská, Kozí **B)** Wilsonova, Legerova **C)** Sněmovní, Valdštejská

Kterému z těchto slavných vojevůdců mohla jeho spolunocleznice říci: "Zavři oko a spi." **A)** Janu Žižkovi **B)** Admirálu Nelsonovi **C)** Generálu Kutuzovovi

Kulaťák je: **A)** Vítězné náměstí **B)** Malé náměstí na Starém Městě **C)** Pláček u kostela sv. Ducha Josefově

Jak se odborně nazývá směska seriózního zpravodajství a reportáží, zajímající se o ztracená koťátka a pochybné recepty? **A)** Infotainment **B)** Zpravodajská drť **C)** Občanská žurnalistika

Jak se jmenuje druh rockové hudby z počátku 90. let, jehož typickým reprezentantem je skupina Nirvana? **A)** Grunge **B)** Garage **C)** Glam

Jak se maďarsky řekne dobrý den? **A)** Hushentesaru **B)** Köszönem **C)** Jona potkivanok

Co z následujícího ve Vídni neznají: **A)** Vídeňskou kávu **B)** Vídeňský řízek **C)** Vídeňský valčík

Který z těchto států je členem NATO? (Na konci roku 2017) **A)** Černá Hora **B)** Makedonie **C)** Liechtenstein

Který lobbista se vyznačoval telefonováním na záchodě? **A)** Ivo Rittig **B)** Antonín Blaník **C)** Radmila Křeslová

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

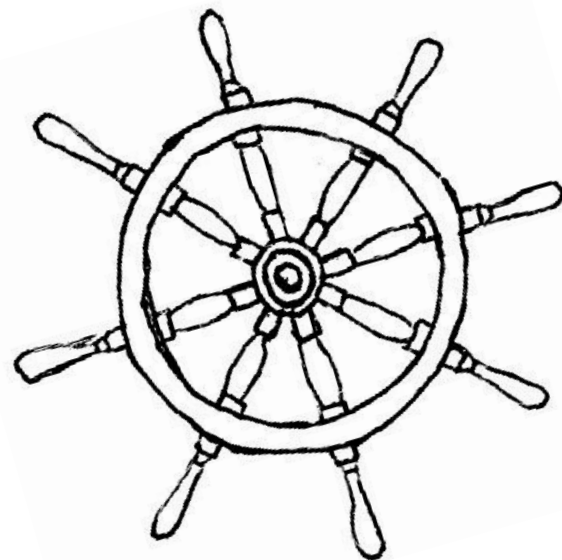
ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

ŠANCE

B)

C)

A) Hádali se, zda v názvu bude spojovník (Česko-Slovensko), nebo ne (Československo).

A) Kutuzov ani Nelson, neuměli česky

C) Prý byl postaven proto, aby okolo jezdící doprava nerušila zasedání ÚV KSČ.

A)

B)

A)

C)

A)

B)

C)

B) V tomto roce došlo k oficiálnímu rozšíření mimo jiné o Smíchov, Karlín a Vinohrady.

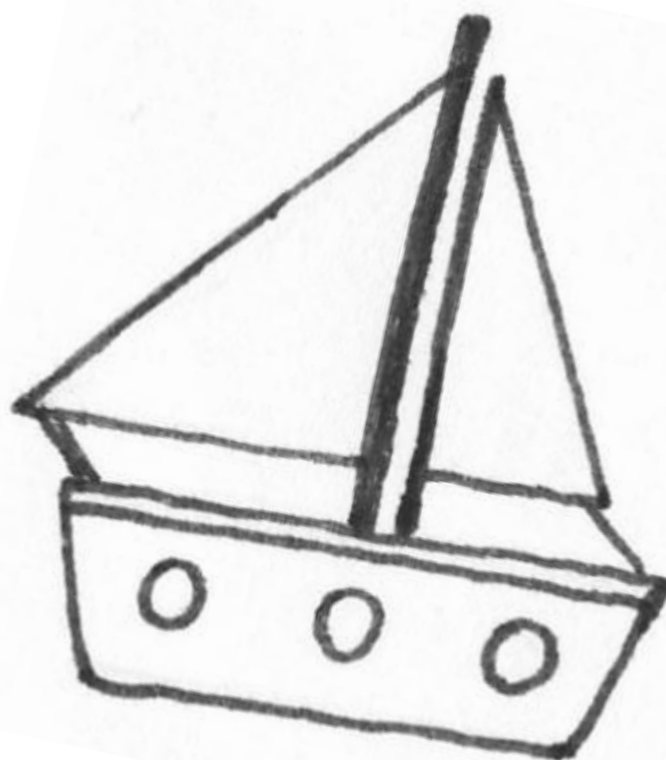
A)

B)

A)

C) V tomto roce byl otevřen první úsek současné D1 mezi Prahou a Mirošovicemi. Měřil asi 21 kilometrů a nebyla na něm nejvyšší povolená rychlost.

B)

KANCELÁŘ KAMIONŮ

Chtěli jste se někdy projet kamionem? Há-dám, že většina z vás asi ne, i já bych na tuto otázku pravděpodobně odpověděl záporně. Pro ty, kteří by sice za volant kamionu usednout chtěli, ale nemají k tomu potřebný řidičský průkaz, se nabízí skvělá alternativa – kamionové simulátory. Jedním z míst, kde si takový simulátor můžete vyzkoušet, jsou kanceláře společnosti SCS Software (vývojáři Euro Truck Simulatoru), ve kterých jsem s pár dalšími spolužáky strávil den brigádníčením v rámci festivalu Open House, při němž se pořádají prohlídky po obvykle nepřístupných místech v Praze.

Naším úkolem bylo obstarat přepravu návštěvníků z přízemí do kanceláří a zajistit, aby se při jejich prohlídce nikdo netoulal (tj. chodit poslední a případně popohánět některé loudaly). Udržet celou skupinku návštěvníků pohromadě se někdy ukázalo jako celkem složitý úkol. Někteří lidé si chtěli vyfotit každou maličkost. Opravdu každou. Potah sedačky, cedulku na židli, žaluzie, žárovky, zkrátka cokoliv. Jedna paní si dokonce začala fotit skleničky, které vyndala z poliček v kuchyňce. Po střetu s mým zlým pohledem však skleničky zase rychle vrátila.

Samotná prohlídka byla rozdělená do dvou částí – první, zaměřené spíš na architekturu kanceláří, a druhé, zaměřené na proces vývoje her. Už samotné kanceláře byly dost atraktivním lákadlem pro spoustu lidí. Moderní otevřené pracoviště se špičkovým vybavením a nábytkem, pingpongovým stolem, masérskou místností, dětským koutkem a relaxační místností se skvělým výhledem na magistrálu – kdo by v takovém prostředí nechtěl pracovat?

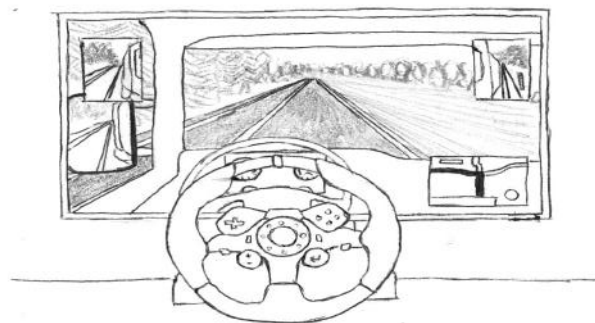
Druhá část prohlídky zase nalákala spoustu

zapálených fanoušků hry, kteří byli při diskuzích s vývojáři ve svém živlu. Vzhled řadicích pák, vzorkování pneumatik nebo měřítko mapy – oddaní hráči kladou důraz i na nejmenší detaily. Někteří dokonce byli hrou tak fascinováni, že přehodnotili svou životní cestu a stali se řidiči kamionů.

Na závěr prohlídky na návštěvníky čekal již zmiňovaný simulátor. Ten má kromě volantu a pedálů také pohyblivou sedačku, která reaguje na řízení kamionu ve hře. Někteří návštěvníci se o bezpečnost řízení příliš nezajímali a ze simulátoru si udělali spíše horskou dráhu (i já se párkrát pěkně vysekal).

Řízení kamionu bylo překvapivě zábavné a uklidňující. V některých případech (obzvláště s mými řidičskými schopnostmi) šlo i o poměrně napínavý zážitek, nicméně celkově bylo řízení kamionů dost relaxující. Teď už vím, že pokud si někdy nebudu vědět rady, třeba najdu štěstí v kabině kamionu.

Filip Miškařík, sexta

AMERIKA (DOMINIK KUČERA)

Vypravím se jednou letadlem
přes Atlantický oceán.

S radostí, jen s malým kufříkem
do Ameriky se vydám.

Dopravím se až do Kalifornie.

Já užiju si každý den.

A pak se podívám, jak se žije
pravý americký sen.

Jak objevitel Kryštof Kolumbus padnu úžasem,
až z klesajícího letadla spatřím tu... překrásnou
zem.

REF.:

Jmenuje se Amerika, země USA.

Země, kde plní se sny,

Amerika, země USA.

Země úžasná jak z reklamy.

Země s možnostmi bez omezení,
kde splní se ti jakákoli vize,

herci na plátně bílé zuby cení,
jak nás to všechny učí televize.

Mrakodrapy šplhají do nebes,
na všech tvářích výrazy radosti,
tak probud' se konečně, zítřek už je dnes.
Všechno to vypadá jak z budoucnosti.

Jak objevitel Kryštof Kolumbus padnu úžasem
Až z klesajícího letadla spatřím tu... překrásnou
zem...

REFRÉN

Tak hledám, hledám, hledám
konec této duhy.

A pak se ptám, se ptám, se ptám, se muže s vlajkou
s padesáti hvězdami a červenými pruhy.

REFRÉN

PRIMÁNSKÉ TŘESKY PLESKY

V rámci přípravy na letošní tradiční divadelní představení, jež uzavírá školní rok, se primáni pustili do tvorby limeriků. Co je to limerik? Říkanka o pěti verších, která netouží čtenáře dojmout, poučit ani ohromit, nýbrž pobavit, či dokonce rozesmát. Limerik je výbuch smíchu, kterým se jazyk aspoň na chvíli osvobozuje ze svěrací kazajky přísné logiky. Alespoň tak jej popisuje Jiří Žáček ve své knize 99 dědečků a 1 babička. Z formálního hlediska je limerik rýmovanou básní s veršovým vzorcem aabba, v němž jsou verše kratší, první verš obsahuje místní název a poslední verš alespoň částečně opakuje první. Nejznámějším autorem limeriků byl zakladatel nonsensové poezie, anglický ilustrátor a spisovatel Edward Lear, jehož knihou *The Book of Nonsense* (Learovy třesky plesky česky, překlad J. Vladislav) se primáni také inspirovali. Výběr Learových limeriků i ochutnávku z primánské tvorby si můžete přečíst zde.

A jeden chlápek z Osnabrückeru,
ten uměl plno pěkných cviků;
stál na hlavě tak dlouho,

A jeden chlápek u Narviku
spad jako dítě do čajníku,
a protože moc jed,

A jeden chlápek od Brandejsa
si pořád zpíval: „Hopsa hejsa,“
a na housličky hrál

Byl jeden chlápek z Holovous
a měl strach o svůj plnovous:
„Hnízdí v něm pěnice,

Jedna paní z Letné
dělala skoky vzletné.
Jednou spadla na hlavu,
na sousedovu zahradu
ta zraněná paní z Letné.

Jedné paní z Lesotha,
moc vadila samota.
Museli s ní všude chodit,
skoro za ručičku vodit,
tu jednu paní z Lesotha.

Jedné paní v Kolíně
přede kočka na klíně,
paní je šťastná
a věc je jasná,
předou spolu v Kolíně.

Jeden pán z Horního Jelení
koupil si moc malé topení.
Obdaroval mravence,
vylezli mu z kredence,
tomu pánu z Horního Jelení.

Jedna slečna z Austrálie
zná kanadské reálie.
Hraje hokej,
což je oukej
podle slečny z Austrálie.

Jeden pán z Odolené Vody
jedl hodně práškové sody.
Celý je teď zelený,
běhá po lese mezi jeleny,
ten šílený pán z Odolené Vody.

Jedna paní z Budapeště,
řekla si: „Chci pivo ještě!“
Ta vám už jich vypila
a byla tak trošku opilá,
ta opilá paní z Budapeště.

Jedna paní z Anglie
měla ráda lilie.
Ke svačině, k obědu,
na másle či na medu
jedla je paní z Anglie.

Jedna studentka z PORGu
tloukla do svého gongu,
tloukla do něj jak smyslů zbavená,
byla z toho celá znavená,
chudák studentka z PORGu.

Jedna slečna z jihu
měla zvláštní pihu,
k tomu dlouhé řasy,
prostě úkaz krásy,
ta krásko z jihu.

Byla paní z Libně,
chovala se divně.
Večer vstala, ráno spala,
takový si režim dala,
tato paní z Libně.

Jedna paní z Paříže,
musela dnes za mříže.
Z jedné restaurace vzteky,
vypustila všechny šneky,
ta jedna paní z Paříže.

Jeden chlápek z Třince
viděl kupu bince.
Rozhodl se odejít,
že s kupičkou nechce žít.
Škoda, byly tam mince.

A jedna stará žena v Monaku,
dala si s kněžnou trochu koňaku.
Povídá: „Kněžno,
venku je sněžno,
zatímco popíjím s vámi v Monaku!“

A jeden pán v Náchodě
uvízl na záchodě.
Trčel tam sto let,
zmrzlý byl jak led,
nebohý pán v Náchodě.

Jedna paní z Číny,
nosila jen džíny.
Náhle řekla smutně:
„Teď zas jenom sukně!“
Ta jedna paní z Číny.

Jeden student z Libně
dělal všechno chybně.
Spletl všechno, na co přišel,
a zapomněl to, co slyšel,
ten zapomnětlivý student z Libně.

Jedna paní z Voznice,
měla všude štěnice.
Měla je i v paruce,
skákala jen na ruce,
tahle paní z Voznice.

SLAVNOSTNÍ PROSLOV OKTAVÁNŮ PŘI PŘEDÁVÁNÍ MATURITNÍCH VYSVĚDČENÍ

Vážení profesori, ctění rodiče, milí spolužáci.

Jsme rádi, že jste nás zde poctili svou přítomností na této ojedinělé události, která je vrcholem snažení některých z nás a studia nás všech na PORGu.

Dovolil bych si vypůjčit citát z Talmudu: Jsme jako olivy, teprve když jsme drceni, vydáme ze sebe to nejlepší. Za uplynulých osm let jsme byli drceni mnohokrát a dnes je již jasné, že to přese všechny pocity mírného zoufalství nakonec přineslo kýžené plody. Před osmi lety stálo na schodech před školou dvacet čtyři nezralých vystrašených olivek a nyní tu před vámi stojí dvacet dva dospělých krásných oliv.

Olivy, které mnozí z nás s oblibou konzumují, se zpravidla dělí na zelené a černé. Nejedná se však o dva odlišné druhy, ale pouze o různé stádium zralosti, ve kterém byly tyto plody odtrženy ze stromu. Podobně je každý z nás maturantů odlišně vyzrálý, avšak jako u oliv nelze jednoznačně určit, zda jsou lepší zelené anebo černé, nelze ani nás rozdělit na studenty první a druhé jakosti. Každý má své preference a někomu zachutnají spíše ti zelení z nás, zatímco jiný si radši smlsne na vyzrálejší černé olivce.

Než je oliva připravená k pozření, obvykle se z ní vyjme pecka a buď se nechá prázdná, anebo je naplněna papričkou, mandlí, ančovičkou anebo třeba sýrem. Proces vzdělávání není tomuto systému nepodobný. Z našich hlav byly vyjmuty nerozvinuté mozky, které byly nahrazeny mozky překypujícími vědomostmi a dovednostmi. Na PORGu se nám dostalo náplní té nejvyšší kvality a jsme za to náležitě vděční.

Při výrobě olivového oleje je zapotřebí být trpělivý a vytrvalý při sbírání oliv ze stromů i ze země a ne všichni jsou schopni tuto mnohdy úmornou činnost vykonávat. Proto bychom si zde rádi vzpomněli i na naše spolužáky, kteří se rozhodli opustit olivový háj před koncem sklizně. Cyrile, Robine, Eliško, Petře, vzpomínáme na vás jen v dobrém!

Co by byly olivy bez olivovníku? Pro plody samotné často zapomínáme, že k jejich pěstování potřebujeme nejprve silný a odolný strom. Proto bychom rádi poděkovali všem, kdo nám při našich studiích a postupném zrání na PORGu pomáhali a bez jejichž podpory bychom dnes nemohli být těmi, jimiž jsme.

Během našich gymnaziálních studií jsme navázali mnohá přátelství, která vydrží po celý život, a už teď se těšíme na další společná setkání. Ostatně jak praví jedno staré přísloví: Přátelé jsou jako nasolené olivy: Čím starší, tím lepší.

Asi nelze tvrdit, že by se těch osm let obešlo zcela bez konfliktů, vy jste se někdy potýkali s námi a my s vámi, avšak každý spor jednou skončí. Proto bychom vám rádi nabídli olivovou větvičku míru a pozvali vás dnes na osmou hodinu do kasáren Karlín na pomaturitní večírek.

A i když olivy vyrůstaly na jednom malém a útulném stromě, každá nakonec skončí v jiném olivovém oleji. Některý je určen na vývoz do dalekých krajín, jiný „nepadne daleko od stromu.“ Našich osm let na PORGu se občas podobalo plavbě po rozbořeném moři, uprostřed kterého se zmítá Noemova archa s posádkou čekající na chvíli, kdy opadne voda a na obzoru se objeví země. I pro nás se stal PORG domovem a ochranou před nepřízní okolí, až do okamžiku, kdy se na nebi objevila holubice s olivovou ratolestí, která nám oznamovala, že naše cesta je u konce a my můžeme vystoupit na pevninu a vydat se svou vlastní cestou.

kolektiv oktáv

KE HVĚZDÁM (DOMINIK KUČERA)

Jsem raketa, co čeká na zážeh
Jsem zloděj s lupem, co honí ho stráže
Jsem žárovka, co to tu rozzáří
Voda ve varu, co se brzy vypaří

Nemám žádný jiný plán
Přesto jsem připraven, odhodlán
Tak zaspívám tu ještě těch pár vět
I kdybych měl prodat třeba celý svět

REF:
Tak pojd', odstartuj to zlato
Žijem jen jednou – ať to stojí za to
Na nic víc už nečekám
Tak pojd' a vystřel mě ke hvězdám

Naučil jsem se od života
Že smrt je naše jediná jistota
A že měli bychom žít trochu vesele
Než si lehneme do smrtelný postele

Co za svůj život nepoznáme
Zůstane nám navždycky neznámé
A pak bychom mohli litovat
Že báli jsme se trochu riskovat

Refrén

Vše nemusí být stvrzené na papíře
Někdy je to taky trochu o víře
A co když už právě za týden
Se nám splní náš nejtajnější sen

Co za svůj život nepoznáme
Zůstane nám navždycky neznámé
A pak bychom mohli litovat
Že báli jsme se trochu riskovat

REFRÉN

LUKÁŠŮV ČAS NA KAFÍČKO

Asi není v Evropě nápoj, který by ji samou tak spojoval a rozděloval zároveň. Všechny šálky napříč starým kontinentem sice plní voda s kofeinem, ovšem složení ostatních komponentů se s každou zemí dramaticky proměňuje – od hodně silného italského ristretta až po velmi jemný český bazén. Osobně miluji kávu. Je to totiž víc než jen nápoj.

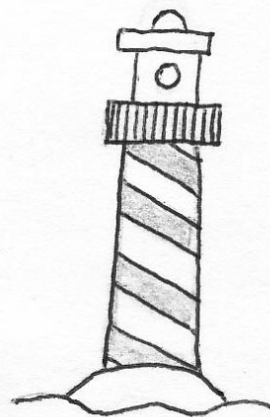
Nazvěme to třeba kultem. Už jen příprava jakéhokoliv druhu kávy je sama o sobě docela složitý a sofistikovaný rituál. Kdo pije pravidelně, ví, kolik přesně má do konvičky odsypat namletých zrněk, aby je vzápětí vroucí vodou a nechal louhovat. Pokud vám ve french pressu zbyl lógr z předchozího obřadu, a že mně se to stává povážlivě často, je samo vyplachování a čištění nádoby docela příjemný začátek celého rituálu. Vrcholem všeho snažení je pak zasloužený první doušek.

Navzdory tomu, co si někteří mí spolužáci myslí, nejedná se o závislost čistě škodlivou, jak tomu většinou u adikcí bývá – sice vás to dobré naladění a přehršel energie nezřídka stojí bílé zuby a svěží dech, ale to není nic, co by trochu ústní hygieny a vody nevyřešilo. Proto se mimochodem s nápojem nabízí zpravidla i panáček vody, na vypláchnutí úst. Káva naopak údajně snižuje riziko vzniku Parkinsonovy a Alzheimerovy choroby a některých druhů rakoviny. Co je ale nejdůležitější, zlepšuje náladu, a to i o několik stupňů. A skutečně škodlivá začíná být až od extrémního množství. Pokud vážené čtenářstvo nehodlá lemtat kafe jako buvol vodu, je víceméně za vodou.

Závěrem by si autor dovilil několik moudrých a pravd, které by každý správný piják měl určitě znát:

- 1) Káva s jakoukoli příchutí nikdy nebyla, není a nikdy nebude kávou. To je jako tvrdit, že elektrokoło je kolo.
- 2) Největší kritici pití kávy s tím začnou do roka a do dne sami. A do dvou tří let předčí i pijáky považované do té doby ve své disciplíně za neporazitelné. Platí tak z devadesáti procent.
- 3) Z mé vlastní zkušenosti se dají černé šálky ze dne na den vysadit. A bez větších vedlejších účinků.

Lukáš Svoboda, septima

OTÁZKY (DOMINIK KUČERA)

Na velkém plátně vesmíru,
tam kdesi uprostřed,
leží malá modrá tečka, co
říkáme jí svět.

A chceme poznat okolí,
když nám to rozum dovolí,
a naší malé modré tečce chceme porozumět.

A ten svět je plný rozhněvaných lidí,
kteří, jenom co se vidí,
snaží se do boje hnát.

Tak proč pak jejich neklidné duše
na sebe zamíří kuše.
Nezbývá než se jen ptát.

RF:
Proč musíme se stále ptát?
Dále hledat odpovědi?
Otázky chceme si pokládat
a marně hledáme ty, co nám odpovědí.
Vážení prosím vás
toto je stupeň nejvyššího ohro-

žení.
Zdá se, že není na všechny otázky srozumitelné vysvětlení.
Povíte mi někdo, kdo vševedoucí je,
kdo na naší modré tečce vlastně pravdu určuje
a kdo zná všechna vysvětlení.
Takový tu asi není,
kdo dokázal by říci, co smyslem světa je.

A proto všichni lidé neustále bádají,
odpovědi hledají,
bez nich nedovedou být.
To tak všechny odpovědi znát,
na chvíli se přestat ptát.
Tak povíte mi, žádám vás,
povíte mi, moc vás prosím,
jaké by bylo bez otázek žít.

RF:
Máme otázky, máme,

my stále se ptáme, my dál se ptáme.
Chceme vědět víc, toužíme poznat víc,
stále sebevíc otázky pokládáme, dál se ptáme.
Ptáme se dál.
Růžové brýle.

Růžové brýle na nose mám
a zpravidla nesundávám,
koutkem úst se usmívám
a báječnou náladu mám.

Růžové brýle si nasadím,
skvělé nálady se nabažím.
Pak se na chvíli zastavím
a báječný život pozdravím

RF:
Tak poslechni,
když jsou krušné chvíle,
všechno se černý sice může zdát.
Nasad' si radši růžové brýle
a nech všechny problémy odplavat.

Situace si to někdy žádá,
někdy to bídne vypadá.
Tak ukaž ale zlosti záda,
ať zmizí špatná nálada.

Nadějou i starosti,
s tím se musí počítat,
tak užívejme si tedy radosti.
dokud se nemusí umírat.

RF:

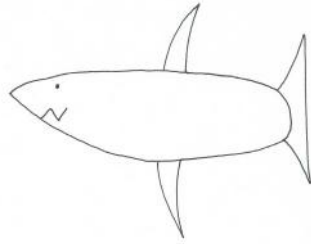
Situace si to někdy žádá,
někdy to bídne vypadá.
Situace si to někdy žádá,
někdy to bídne vypadá.
Tak ukaž ale zlosti záda,
ať zmizí špatná nálada.

RF:

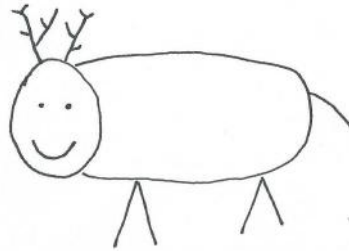
KINDER, SPIEL SIE!

das Schnabeltier

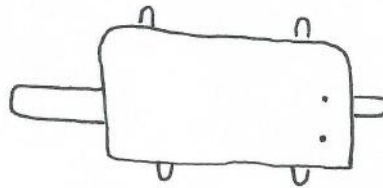
Die Garnele

der Hai

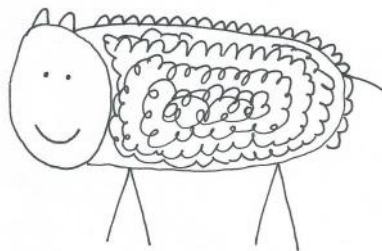
das Gras

das Schaf

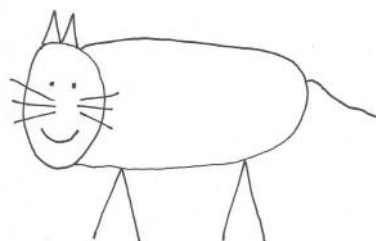
die Fische

der Regenwurm

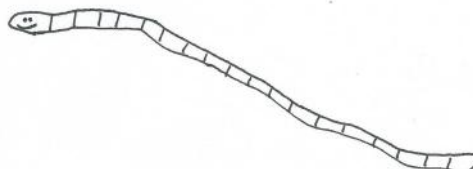
die Pflanzen

der Hirsch

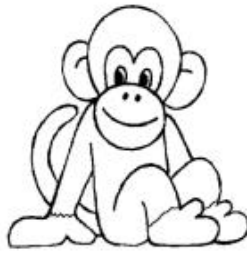
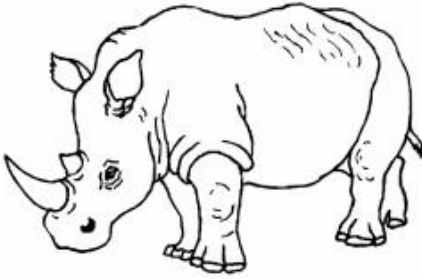
der Boden

die Katze

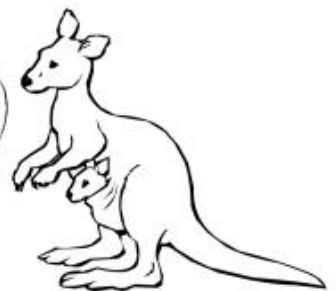
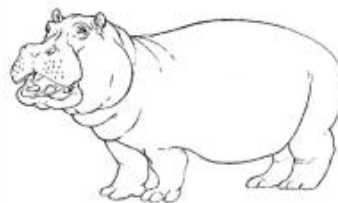
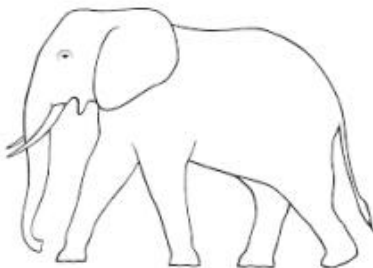
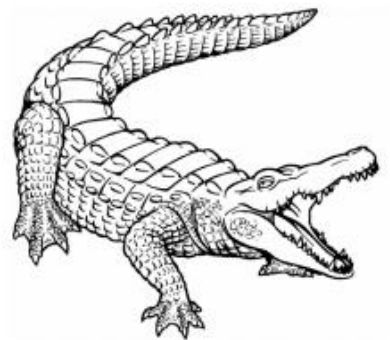
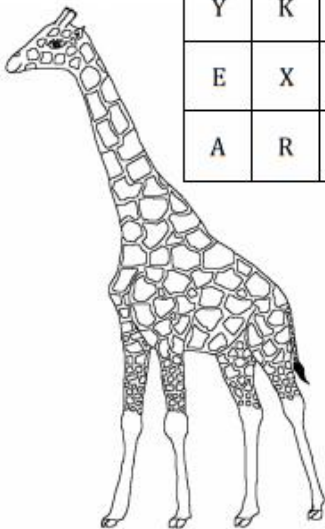
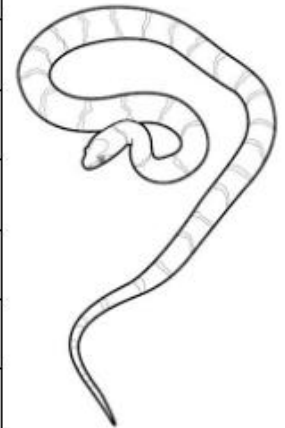

die Fütterung

JOUEZ LES ENFANTS!

E	J	S	E	R	P	E	N	T	T	M	Q	U
C	H	I	P	P	O	P	O	T	A	M	E	T
A	U	R	H	I	N	O	C	É	R	O	S	I
O	X	C	R	O	C	O	D	I	L	E	X	G
P	A	N	D	A	J	S	S	L	O	U	P	R
Z	O	U	R	S	I	J	U	I	U	X	A	E
C	Y	G	I	R	A	F	E	A	N	O	W	Y
Y	K	A	N	G	O	U	R	O	U	G	V	V
E	X	F	É	L	É	P	H	A	N	T	E	H
A	R	T	F	G	X	T	I	L	I	O	N	Z

HOROSKOP

RAK (22. 6.–22. 7.)

Vyraz ven a užívej si krásného počasí místo čtení knih a sledování filmů. Využij volného času a věnuj se svým oblíbeným sportům, ale nezapomeň vyzkoušet i nějaké nové aktivity. Počasí bude vždy na tvé straně a všechno se ti bude dařit. Také se o prázdninách věnuj svým kamarádům a užíjte si tohle léto naplno.

souzněná znamení: býk a kozoroh

letošní TOP dovolenková destinace:

Barcelona (Španělsko), Florida (USA)

LEV (23. 7.–22. 8.)

Tvé dření ve škole si zaslouží pořádný prázdninový odpočinek, a tak vyraz na roadtrip se svými kamarády. Léto plné festivalů a party se stane tvým královstvím, poněvadž se budeš cítit na parketu jako doma. Nezapomeň, že v létě hodně svítí sluníčko a tvé vysněné sexy letní opálení by se mohlo velmi rychle vytratit a změnit se na krásnou rajčatovou barvu.

Měj svůj opalovací krém neustále po ruce!

souzněná znamení: váhy a střelec

letošní TOP dovolenková destinace: Mykonos (Řecko), Kalifornie (USA)

PANNA (23. 8.–22. 9.)

Sice jsou prázdniny, ale přípravu do školy nepodceň. Tvé výsledky přece jenom nebyly nejlepší, a proto využij volný čas jak na učení, tak pro svou spřízněnou duši. Venuše hlásí, že se budeš velmi často pohybovat po městech – dávej si proto pozor, na jakou tramvaj či metro nasedáš, ať neskončíš na opačném konci města.

souzněná znamení: štír a vodnář

letošní TOP dovolenková destinace:

Paříž (Francie), Havajské ostrovy (USA)

VÁHY (23. 9.–23. 10.)

Nevyužívejte na přesuny pouze vaše milovaná autíčka a použijte i své nohy, ať je trochu protáhnete. Neberte na lehkou váhu letní románky, poněvadž i z nich se může něco vyvinout. Po celé prázdniny z vás bude vyzařovat pozitivní energie, vaše aura bude složena z odstínů žluté, oranžové a červené.

souzněná znamení: lev a ryby

letošní TOP dovolenková destinace: Řím (Itálie), Madagaskar

ŠTÍR (24. 10.–22. 11.)

O prázdninách budeš hodně cestovat do krajin, ve kterých jsi nikdy nebyl/a. S poznáváním nových kultur přichází i ochutnávání lokálních specialit z kuchyně. Dávej si pozor, aby ses nepřejedl/a a nezničil/a si tím tak své #hotbody4summer nebo si tím množstvím jídla nezpůsobil/a nějaké zdravotní potíže!

souzněná znamení: panna a ryby

letošní TOP dovolenková destinace: Madeira (Portugalsko), Šrí Džajavardanapura Kotte (Srí Lanka)

BERAN (21. 3.–20. 4.)

Je o tobě obecně známo, že máš rád/a, když je všechno perfektně naplánované, a prázdniny pro tebe nejsou žádnou výjimkou. Každý den máš do detailu časově rozvržený, abys všechno stihl/a. Pohyby Merkuru však naznačují, že bys měl/a zapomenout itinerář a udělat něco spontánního.

souzněná znamení: střelec a bližence

letošní TOP dovolenková destinace: Sardinie (Itálie), Vancouver (Kanada)

HOROSKOP

BLÍŽENCI (22. 5.–21. 6.)

Nerozhlížej se moc po nových partnerech, neboť tvá pravá láska je hned vedle tebe. Všichni víme, že rád/a zůstáváš v blízkosti domova, ale roztáhni svá křídla a podívej se i dál do světa.

souzněná znamení: býk a beran

letošní TOP dovolenková destinace: Korsika (Francie), Auckland (Nový Zéland)

STŘELEC (23. 11.–21. 12.)

Jupiter ti říká, že by ses neměl držet zpátky, ale pořádně si užívat volných dní. Neboj se na první pohled nebezpečných aktivit a žádných dobrodružství. Měl bys dát šanci všemu, třeba i bungee jumpingu nebo skydivingu.

souzněná znamení: lev a beran

letošní TOP dovolenková destinace: Alesund (Norsko), La Digue (Seychelly)

KOZOROH (22. 12.–20. 1.)

Jsi velmi pracovitý, ale v létě to moc nepřeháněj. Zkus si udělat čas na siestu a dát si dobrou zmrzlinu nebo kávu jako pravý Ital. Měl by ses také nad prací a úkoly povznést. Zkus si pořádně odpočinout, třeba u bazénu, kde můžeš všem okolo ukázat svoji dokonalou postavu a zapůsobit tím na opačné pohlaví.

souzněná znamení: rak a vodnář

letošní TOP dovolenková destinace: Florencie (Itálie), Bali (Indonésie)

VODNÁŘ (21. 1.–20. 2.)

Hvězdy bohužel značí, že budeš o prázdninách velmi zaměstnaný/á, a tak nebudeš mít moc času trávit parné dny u vody. Studená sprcha bude tvým zachráncem. Neměj z toho špatnou náladu, protože všechno špatné je k něčemu dobré. Během léta potkáš spoustu nových lidí a s někým si vytvoříš velmi silné pouto.

souzněná znamení: panna a kozoroh

letošní TOP dovolenková destinace: Ayia Napa (Kypr), Havana (Kuba)

RYBY (21. 2.–20. 3.)

Neptun ti zařídí, že budeš trávit většinu horkých dnů u osvěžujících břehů vod. Jak sám víš, dehydratace tobě a tvé pokožce vůbec neprospívá, a tak měj vždy po ruce nějaké ty tekutiny. Hlavně nikdy během prázdnin nezůstávej na suchu!

souzněná znamení: váhy a štír

letošní TOP dovolenková destinace: Dubrovnik (Chorvatsko), Kanárské ostrovy

BÝK (21. 4.–21. 5.)

I když vedro může být stresující a otravné, nech se tím nijak rozhodit a drž své emoce na uzdě, právě takto ti radí konstelace Jupiterových měsíců. Letošní prázdniny budou ve znamení jídla – navštívíš mnoho nových restaurací a okusíš jídlo ze všech koutů světa. Po dlouhé době vytáhni svůj gril a udělej si s rodinou i přáteli nějakou pořádnou grilovačku!

souzněná znamení: rak a blíženci

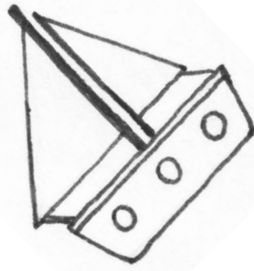
letošní TOP dovolenková destinace: Madrid (Španělsko), Bangkok (Thajsko)

PT: „Jak se vám líbilo divadlo?“

GR: „Že se mi líbilo teda říct nemůžu, takže...“

PT: „Počkat. Jak to myslíte?“

GR: „No minule jste nám to zakázal.“

PERLY

MA: „To jste dělali v projektu kolektivizace... Pardon, kolonizace.“

vejde do třídy, kde jsou lavice jinak než minulou hodinu

MS: „Co to tady máte za perestrojku?“

MV: „To je jako Babica. Když nemáte kečup, dejte tam trávu, když nemáte kuře, dejte tam holuby z nosu.“

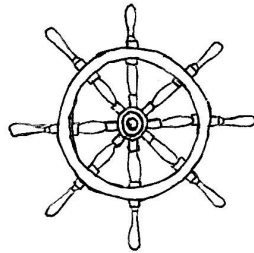
VM: „Já jsem v pohodě!“

AF: „Nejste. A je otázka, jestli jste vůbec někdy byl.“

JR: „Tak já už vám dneska nic dalšího pouštět nebudu.“ *pouští písničku*

AF: „Kdo je MM a AL? My jsme ve sborovně projeli celý seznamy, ale nemůžu na to přijít.“

KF: „Udělejte si náčrtek a do toho si čmarlikejte.“

AF: „Co by mohlo být ve větším kompaktním městě?“

VM: „Baráky.“

AF: „Na co?“

VM: „Na lidi.“

AF: „Baráky na lidi, promluvil student kvinty.“

AR: „Dnes se můžete stát konceptuálním umělcem -- přivezete náklad'ák písku do galerie, vysypete ho tam a řeknete, že je to umění. Dříve to tak nebylo, protože nebyly náklad'áky.“

JR: „V tom kurzu budu představovat dopodrobna různé osobnosti. Patti Smith, Boba Dylana, Nicka Casava, Patti Smith... tu jsem už říkal, že jo?“

/o jícnu/

AF: „Nejdřív by to mělo dělat uííí a pak žbluňk. Ale to se neděje.“

AF: „Nikdy jsem si nepřála nic víc než probírat botaniku s lidmi mezi pubertou a adolescencí.“

AR: „Jak se ve staré češtině říkalo Metodějovi?“

ŠH: „Cyril.“

AR: „Začínám si myslet, že inkluze není nejlepší systém.“

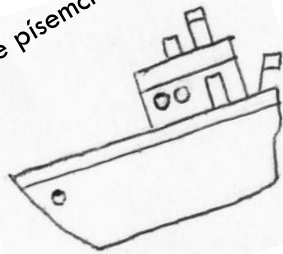

AF: „Žaludek je celkem trapnej pytlík, ale umí docela tráčky.“

AF: „Ted' jsem si nebyla jistá, jestli mu děláte masáž nebo mučeníčko.“

JH: „Vy máte Apple watch? Dyť vy nemáte používat ani ten mobil!“

po vyplnění prezence v septimě
AF: „Á, kvinřička píše písemčičku.“

MA: „Před odvozem do Berlína byly hlavy Gabčíka a Kubiše naloženy do for- formadehy-... Prostě do těch věcí, co má Janichová.“

MS: „Koupil mi to můj muž a nechal mi to podepsat. Tím to teda trochu zničil.“

AF: ukazujíc na lampu „Jé, ta vypadá skoro jako loketní kloub.“

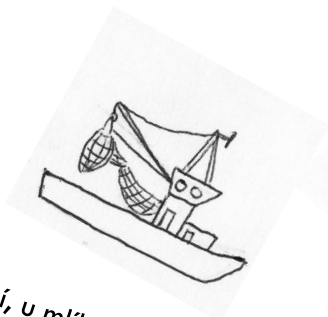
JČ: „To je autismus.“

AF: „To je srandovní, jak jste bos. Vy- padáte jako hobit.“

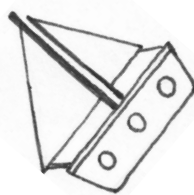
JH (dívce máchá rukama):
„Nejsem retardovanej, měřím odpor prostředí.“

JČ: „Tehdy za protektorátu bylo hezky.“

MS: „Přesně.“

LH: „Der Kassenzettel ist der Zettel für Babiš.“

AF: „Motýli mě děsí, u mlíka jenom nechápu, proč jsme ho sebrali zvířatům.“

AF: „Jinan smrdí jak bolavá noha. (...) Když potkáte ženskou-bezd'ačku, tak je to taky smrad, že by se dal krájet. (...) To bych nedoporučovala jako voňavku... leda tak eau de bezd'ák.“

AR: „Musíte alespoň předstírat, že posloucháte, abych já mohl předstírat, že to nevidím.“

JH: „Nepotřebujete sešit, když máte mě.“

FN: (vyhodí vlašťovku z okna)

JH: „Proč jste to vyhodil z toho okna?“

FN: „Protože jsem si připadal vtípně.“

JH: „To znám, to se mi stává často“

AF (o Praze): „Nic moc se tady netěží, maximálně bitcoiny.“

MB: „To je pravá lopatka?“

AF: „Ne, je z plastu.“

MB: „Ale já se ptal jestli je pravá nebo levá.“

AF: „Já si ty mechy беру domů, mě to baví.“

AR: „Latona byla taková bohyně bez portfeje.“

SVINJÍ(M)

Porgazeen 70: časopis vydávaný studenty PORGu Libeň

Redakce: Kamila Foltýnová, Terežka Fremundová, Otto-A. Goldflam, David Chytil, Filip Miškařík, Jonáš Stoilov, Lukáš Svoboda, Štěpán Vácha, Vojtěch Voska, Jakub Zajíc

Sběrači perel: Filip Miškařík, Petra Nosková, Dominika Kodlová, Vojtěch Voska

Ilustrace: Eliška Hachová, Terka Hachová, Klára Šimonová

Titulní strana: Ema Fischerová

Šéfredaktor: Otto-A. Goldflam

Sazba a grafická úprava: Sára Bystrovová, Šimon Hutař

Korektura: Pája Kroužková, Verča Šritterová, Kačka Vystavělová, Karolína Silberová, Lukáš Svoboda

Náš ajiťák poradce: Vojta Staněk

Ochranný dohled a korektura: Martin Valášek

Adresa: PORGazeen, Lindnerova 3, Praha VIII - Libeň, 180 00

Ý-mejl: goldflam@porg.cz

Archiv: porgazeen.stanekv.eu

Cena: 30 Káčé

Porgazeen 70 vyšel v červnu 2018 v nákladu 170 výtisků.